

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. 3. 2024 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] bytem [REDAKCE] pro přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku a pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, o jeho odvolání proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonici ze dne 29. 11. 2023, č.j. 5 T 29/2023-385,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

- Napadeným rozsudkem** byl obžalovaný uznán vinným v záhlaví uvedenými trestnými činy a odsouzen za ně k úhrnnému trestu odnětí svobody na 2,5 roku s podmíněným odkladem na 3 léta, a dále k trestu propadnutí věcí, a to drog a jejich obalů zajištěných v jím užívaném objektu.
- Dle skutkových zjištění prvostupňového soudu se obžalovaný zjednodušeně řečeno
  - dopustil přečinu týrání tím, že od července 2022 do 19. 12. 2022 v místě společného bydliště psychicky a fyzicky týral svou manželku [REDAKCE] kterou vulgárně urážel, vyhrožoval jí, že na ni zavolá sociálku a že jí seberou děti, plival na ni, v důsledku čehož se poškozená podřizovala jeho náladám, a ve čtyřech případech ji fyzicky napadl tak, že ji rukou chytil ze zadu kolem krku, svalil ji na zem, kde ji držel rukou pod krkem, a v jednom případě na ní na zemi klečel, přičemž těmto incidentům byly přítomny i nezletilé děti [REDAKCE] a [REDAKCE]
  - drogového zločinu tím, že od přesně nezjištěné doby, pravděpodobně od přelomu let 2018-2019, do 21. 12. 2022 v nemovitosti č.p. [REDAKCE] sušením vypěstovaných rostlin konopí vyrobil 1801 g jemné drti – využitelné sušiny s celkovým obsahem 125,606 g účinné látky delta-9-THC, kdy tuto sušinu měl uloženu na různých místech objektu na adrese [REDAKCE] okres Strakonice.
- V podrobnostech k popisu skutků a věcem, stran nichž byl vysloven trest propadnutí věcí, se odkazuje na napadený rozsudek.
- Proti němu podal řádně a včas **odvolání** obžalovaný. Učinil tak jednak elaborátem, který zpracoval on sám, a jednak podáním svého obhájce. Těmito opravnými prostředky obžalovaný rozsudek napadl v celém jeho rozsahu.
- V **samostatně zpracovaném** odvolání obžalovaný namítl, že obětí domácího násilí nebyla jeho manželka, ale naopak on sám. To potvrzuje i zásah policejní hlídky dne 19. 12. 2023, která jej po zákroku neodvezla z bydliště, což by učinila, pokud by byl násilníkem. Násilnému jednání pak odvolatel byl vystaven ze strany své tchýně, která mu vyhrožovala se zbraní, ohledně níž se až následně ukázalo, že šlo o plastovou hračku. Odvolatelova manželka navíc sama přiznala, že jej fackovala, což je patrné i z audionahrávky, která byla před soudem přehrána. Manželka odvolateli také připravovala cigarety s konopím, o němž byl přesvědčen, že obsahuje nikoli THC, nýbrž CBD, o čemž svědčí to, že kriminalistům také vydal konopí právě s nízkým obsahem THC (potud odvolací námitky viz čl. 399 a 400). Obžalovaný se ohradil proti tomu, že se finančně nestaral o svou rodinu, upozornil na to, že manželka dvakrát vybrala ze svého účtu peníze, které mu tam došly od jeho zaměstnavatele, a na její účet přicházely také platby z titulu odškodnění za

rušení sousedy (č.l. 409+416). Byť obviněný v jedné pasáži své argumentace deklaroval, že za konopí pěstované na pozemku, kde bydlel, je ochoten přijmout jakýkoli trest (viz č.l. 400), následně se ohradil proti své odpovědnosti za vydané konopí, které označil za skutek týkající se jeho manželky (viz č.l. 436). K pěstování konopí navíc poukázal na to, že samotné pěstování nelze ztotožňovat s pojmem výroby drogy. Výhrady konečně odvolatel vznesl i k procesnímu postupu. Takto namítl, že nechápe, proč nebylo policií respektováno rozhodnutí státního zastupitelství o nezákonném stíhání jeho osoby (č.l. 436), a dále se ohradil proti postupu policie, ohledně níž vyslovil podezření z nadřezování jeho manželce [REDACTED]. Toto podezření opřel o to, že [REDACTED] strýc, policista [REDACTED] je činný jako kriminalista na strakonické policii, tento [REDACTED] je bratrem odvolatelovy tchýně, která jej ohrožovala maketou střelné zbraně, a tento [REDACTED] má dobré vztahy s advokátem [REDACTED] který odvolatele zastupoval před tím, než obžalovaný zjistil toto propojení s [REDACTED].

6. V odvolání **zpracovaném obhájcem** obžalovaný okresnímu soudu vytkl nesprávné hodnocení provedených důkazů a nesprávné právní posouzení.
7. Upozornil na to, že skutková zjištění se opírají toliko o výpověď jeho manželky [REDACTED]. To jak stran údajného týrání, tak i stran pěstování konopí. Odvolatelova manželka však takto vypovídá až v době, kdy došlo k rozpadu jejich partnerského vztahu a kdy vzplál spor o péči o nezletilé děti. Takové spory bývají velmi vyhocené, jsou v nich nezřídka využívány podpásové argumenty, a prvostupňový soud měl proto s velkou mírou opatrnosti a velmi přísně hodnotit výpovědi odvolatelovy manželky. Z její výpovědi je totiž patrná úporná snaha vylicit odvolatele v nejhorším světle. Takto zprvu uvádí, že obžalovaný v domácnosti nic nedělal, aby následně na cílené dotazy připustila, že obžalovaný připravoval dřevo, staral se o zahradu, chodil nakupovat, vozil dceru do školky a podobně. Poškozená také gradovala svá sdělení týkající se údajných příkoří, jimž měla být ze strany odvolatele vystavena. Takto zprvu v rámci opatrovníckého řízení a policejních intervencí hovořila pouze o nadávkách a tahání za vlasy, aniž by cokoli uváděla o fyzickém násilí, které však následně zmiňovala u trestního soudu, kde si postupně rozvzpomněla na další tři případy, o nichž předtím nehovořila. Rovněž stran pěstování marihuany není její výpověď příliš přesvědčivá, neboť rostlin byl plný dům, ona přesně věděla o všech místech, kde marihuana byla uskladněna, a několikrát denně manželovi připravovala cigaretu, přesto však tvrdila, že ona s pěstováním nic společného nemá a že vše je aktivitou obžalovaného. Obdobně rozporně poškozená na jedné straně hovořila o svém strachu z obžalovaného, to jí však nikterak bránilo v tom, aby i ona jej častovala nevybíravými slovy a rovněž několika fackami. To je zřejmé i z audionahrávek přečtených před prvostupňovým soudem. Pokud ten argumentoval tím, že na nahrávkách se obžalovaný při vědomí jejich pořizování mohl tzv. „krotit“, pak projevy poškozené obžalovaný ovlivnit nemohl, a ty tak na audionahrávce autenticky zachycují její vystupování vůči němu.
8. Svědci, kteří zmiňovali incidenty mezi obžalovaným a jeho manželkou, mají informace pouze od ní, nadávky nikdo z nich neslyšel a napadení rovněž nikdo nesledoval. Svědci z okruhu širší rodiny sice o odvolateli neříkají příliš dobrého, nikdo z nich však neví nic o tom, zda mezi ním a jeho manželkou byly nějaké spory. Pokud pak o obžalovaném příliš pěkně nehovoří ani jeho matka, pak nelze opomíjet letité nevyřešené vztahy, kdy obžalovaný byl matkou v útlém věku opuštěn a péči o něho museli převzít prarodiče. Za nevěrohodnou označil obžalovaný svou švagrovou [REDACTED] která je vůči němu zaujatá a vypovídala nepravdivě o incidentu, k němuž došlo mezi obžalovaným a jejím manželem. Svědkyně takto popírala, že by došlo k fyzickému kontaktu ze strany jejího manžela, ačkoli ten sám takový kontakt připouští. Je tedy otázkou, zda i další skutečnosti uváděné touto svědkyní nejsou smyšlené či zkreslené, což platí zejména o citově silně zabarveném výroku nezletilé [REDACTED] „Konečně je táta pryč, bude klid.“, o němž referuje právě jen svědkyně [REDACTED].
9. K právním úvahám prvostupňového soudu obžalovaný namítl, že ne každý partnerský incident lze podřazovat pod pojem *týrání*. O to jde v případě zlého nakládání vyznačujícího se vyšším

stupněm hrubosti a bezcitnosti, kdy vzájemné role účastníků konfliktu jsou neměnné – jeden je osobou ohroženou a druhý osobou násilnou. V projednávaném případě o takové neměnné a vyhrazené role nešlo, neboť obžalovaný si s poškozenou vzájemně adresovali rozličné výtky k fungování rodiny, oba v rámci diskuze o nich reagovali vznětlivěji a s používáním silnějších slov, a nelze tedy usuzovat, že obžalovaný tyto partnerské situace řešil fyzickým násilím či nějakým ponižováním své manželky. Ve stíhaném jednání navíc schází znak *trvalosti*, kdy prvostupňový soud nezjistil počátek údajného násilí a de facto jej tolíko „odhadl“ od července 2022. Trestný čin týrání navíc předpokládá úmysl, který u odvolatele nelze dovozovat. Obžalovaný pocítoval v partnerském vztahu potřebu vyjádřit své názory na vedení domácnosti a výchovu dětí, ze strany jeho manželky mu bylo opláceno stejnou mincí, a nemohl tak usuzovat, že jeho připomínky by pro poškozenou měly představovat nějaké těžké příkoří. Obžalovaný upozornil též na zásadu subsidiarity trestní represe a na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 7 Tdo 1086/2023, z něhož se podává, že ani jednání vykazující znaky autoritativního, dominantního a necitlivého jednání, svévole a sebeprosazování nemusí vždy spadat pod režim trestního práva, a zvláště pokud obdobné projevy vycházejí i z druhé strany konfliktního vztahu.

10. K drogovému deliktu obžalovaný upozornil, že samotné pěstování konopí nelze ztotožňovat s pojmem výroba. Odmítl přitom, že výroba drogy by byla prokázána. Zajištěné konopí sice bylo suché, je však otázkou, zda šlo o programové sušení anebo zda rostliny uschly samovolně. Obžalovaný sám přitom zmiňoval větší množství plesnivých rostlin, které ležely na ohništi, a je tedy otázka, zda nalezené rostliny pěstoval, sklízel a eventuálně sušil právě obžalovaný. Tato otázka se vnučuje o to více, že odvolatele s rostlinami propojuje pouze výpověď jeho manželky, která se navíc s pěstováním konopí v dané objektu setkala ještě dříve než obžalovaný, totiž v době, kdy je tam pěstoval její předcházející manžel ██████████. I kdyby však bylo možno připustit, že rostliny konopí pěstoval a sušil obžalovaný, pak nebylo prokázáno úmyslné zavinění směřující k výrobě drogy. Odvolatel byl totiž přesvědčen, že pěstuje konopí obsahující látku CBD a mohlo by tak u něho jít nanejvýš o jednání ve skutkovém omylu.
11. Odvolatel uzavřel, že prvostupňový soud se dostatečně a přesvědčivě se zmíněnými okolnostmi nevypořádal, i nadále přetrvávají pochybnosti o skutkových závěrech, a za této situace mělo být postupováno v souladu se zásadou *in dubio pro reo*. Obžalovaný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.
12. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, *nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výroky podáno odvolání.*
13. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení **přezkoumal** krajský soud k odvolání obžalovaného napadený rozsudek v celém rozsahu, stejně jako řízení předcházející napadenému rozsudku, a dospěl k závěru, že odvolání důvodné není.
14. **Řízení** předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v němž obžalovanému poskytl dostatečný prostor k uplatnění obhajoby, a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva.

15. Obžalovanému nelze přisvědčit, naznačuje-li tendenčnost orgánů přípravného řízení, ani namítali, že policie nerespektovala rozhodnutí státního zastupitelství o zrušení jeho trestního stíhání pro drogový delikt.
16. Obžalovaný nepodloženě konstruuje komplot proti své osobě poukazem na rodinné vazby policisty [REDAKCE] s poškozenou. [REDAKCE] však v kauze nijak nefiguroval a odvolatel dovozuje údajnou zaujatost policejních orgánů pouze z toho, že určitý příbuzný je činný v organizaci, která je povolána k prošetřování trestné činnosti. Policie ČR je však poměrně mohutná organizace, v níž působí velké množství osob, u nichž je již jen z tohoto důvodu takřka vyloučeno, aby se navzájem znali, a tím méně aby mezi sebou měly nějaká pouta, natož pak tak významná, aby to mělo přehlušit profesionální etiku a vést k nějaké zaujatosti. Tato charakteristika pak platí nejen pro Policii ČR jako celek, ale i pro jednotlivé regionální útvary, v nichž navíc dochází i k věcnému rozštěpení na jednotlivé agendy. Nelze proto uvažovat o tom, že policisté zařazení k těmto regionálním útvarům by se z tohoto důvodu musely automaticky znát, a tím méně být vůči sobě navzájem v přátelských vztazích. Z tohoto pohledu je lichá námitka obžalovaného, že příslušníci strakonické policie vyšetřující jeho kauzu by byli podjati jen proto, že policista [REDAKCE] má pracovat na policejním oddělení spadajícím do téhož regionu.
17. Obžalovaný si také mylně vykládá usnesení státního zastupitelství, které coby druhostupňový orgán zrušilo část usnesení o zahájení trestního stíhání – totiž tu část, která se týkala drogového deliktu (viz č.l. 26). K uvedenému zrušení totiž došlo nikoli pro absenci důvodného podezření z trestné činnosti páchané obžalovaným, ale výlučně pro nesprávně mímou právní kvalifikaci v původním usnesení o zahájení trestního stíhání. Jinak řečeno, důvodem pro zrušení trestního stíhání bylo to, že policejní orgán původně drogovou delikvenci posuzoval nesprávně jako pouhý přečin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, ačkoli výsledky vyšetřování ukazovaly na to, že rozsah zakázaného manipulování s drogou zakládá kvalifikovanou skutkovou podstatu podle druhého odstavce § 283 tr. zákoníku.
18. Okresní soud v hlavním líčení provedl procesně řádným způsobem veškeré **důkazy** potřebné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností v rozsahu nutném pro své rozhodnutí. Krajský soud neshledal žádné možnosti a prostor pro opatrování dalších důkazů, ostatně důkazní deficit nenamítá ani odvolatel.
19. Ten brojí proti **hodnotícím úvahám** prvostupňového soudu, a jakkoli obhájcem zpracované námitky působí na první pohled přesvědčivě a konzistentně, nemohl jim odvolací soud dát za pravdu. Okresní soud provedené důkazy náležitě vyhodnotil, jeho úvahy jsou dostatečně podrobné, logické, srozumitelně vyjádřené a nelze souhlasit s tím, že by se okresní soud v rámci svých hodnotících úvah nevypořádával s aspekty, na které poukazuje odvolatel. Okresní soud toliko tyto aspekty nezohlednil tak, jak se toho domáhá odvolatel. Krajský soud se s hodnotícími úvahami okresního soudu ztotožňuje a v podstatném pokládá za postačující se na ně odkázat. Nad jejich rámec lze s ohledem na odvolací námitky obžalovaného dodat snad jen následující.
20. Okresní soud logicky a přesvědčivě vyložil, proč se přiklonil k verzi poškozené. Tato verze totiž není osamocena – jak naznačuje odvolatel – ale je potvrzována údaji z více zdrojů. Je skutečností, že trestná činnost spočívající v týrání rodinného příslušníka se zpravidla odehrává tzv. za zavřenými dveřmi, takže důkazní zdroje o takovém jednání se rekrutují většinou z rodinných příslušníků. Tak je tomu pochopitelně i v projednávaném případě. Okresnímu soudu však nelze vyčítat, že neuvěřil konstrukci obžalovaného o tom, že jeho manželka ve snaze vyzbrojit se pro opatrovnícké řízení by byla natolik zdatnou manipulátorkou, aby svedla zosnovat komplot zahrnující své příbuzné, matku obžalovaného, sousedy, nezletilou dceru [REDAKCE] a dokonce i školní psychologku. Zmíněné osoby pocházející z různých okruhů totiž referují o přinejmenším nestandardním chování obžalovaného, což plně zapadá do líčení událostí poškozenou. Okresní soud si byl vědom, že projednává kauzu odehrávající se paralelně se sporem o nezletilé děti, se vši zodpovědností však tuto okolnost bral v potaz a důsledně vyhodnocoval, zda výpověď

poškozené nemůže být motivována nekale, jak naznačuje odvolatel. Přitom právě pro provázanost její výpovědi z ostatními důkazy opodstatněně dospěl k závěru, že o výpověď poškozené se lze spolehlivě opřít při činění skutkových zjištění.

21. Pro věrohodnost poškozené pak nasvědčuje i emoční doprovod její výpovědi (poškozená při výslechu před soudem plakala – č.l. 336 p.v.), její chřadnutí neuniklo pozornosti rodinných příslušníků a svědkem hrubiánského vystupování obžalovaného vůči poškozené byla i jeho matka [REDAKCE]. Ta navíc referovala o tom, že poškozená si jí už v říjnu 2022 stýskala, že jí obžalovaný zaklekl a je na ni hrubý (viz č.l. 354). Odvolatelova švagrová [REDAKCE] pak zmínila výrok své nezletilé neteře [REDAKCE] z něhož je patrné, že dítě za původce incidentů a neklidu pokládalo právě a jen obžalovaného. Vyjádření nezletilé [REDAKCE] pak souladí i se zprávou školní psycholožky, před níž nezletilá [REDAKCE] zmínila napadení své matky obžalovaným, kterého označila za zlého, nestýská se jí po něm a nepojala ho ani do obrázku rodiny (viz č.l. 252).
22. Pokud obžalovaný namítal, že poškozená se jej snaží vykreslovat v nejhorším světle, popř., že informace o závadovém jednání obžalovaného vůči ní uvolňovala tzv. postupně, pak ani tyto okolnosti nelze interpretovat tak, jak činí odvolatel. Vyjádření poškozené o tom, že obžalovaný v domácnosti nic nedělal, není na místě vykládat jako snahu vykreslit jej v co nejhorším světle, ale jde spíše o zjednodušující označení jádra problému, který vedl k rodinným rozepřím. Tím z hlediska poškozené bylo to, že obžalovaný nemá stálý stabilní a pravidelný zdroj příjmu, na čemž vykonávání domácích prací nic nemění, neboť takové zapojení se do fungování domácnosti je běžné i pro jedince, který do práce chodí. Napadené postupné uvolňování informací o zlém nakládání pak pramení spíše z toho, že lidský jedinec zpravidla nemá touhu tzv. „prát špinavé prádlo na veřejnosti“, takže konkrétní rozsah této kategorie vychází nezřídka najevo až na základě cílených dotazů po konkrétních závadových aktivitách, jejich četnosti apod.
23. Nakonec pro věrohodnost poškozené svědčí i to, jak se obžalovaný projevil na konci veřejného zasedání o jeho odvolání v momentě, kdy se mu nelíbil argument uváděný v rámci ústního odůvodnění zamítavého odvolacího rozhodnutí. Pokud obžalovaný neukrotil svůj nesouhlasný výbušný projev ani v rámci formalizovaného veřejnoprávního jednání, u něhož byla přítomna řada úředních osob, lze z toho dobře usuzovat na způsoby jeho reakcí uvnitř rodiny, kde za autoritu pokládal sebe samého a mohl se cítit být povolán k usměrňování svého okolí či k jeho protektorství.
24. Výpověď obžalovaného pak stojí osamocně. Obžalovaný navíc má evidentní tendence k ubliženectví, v hledání viny za své nezdarý na svém okolí a ke spřádání rozličných spikleneckých teorií. Takto mu všichni ubližují – počínaje rodinou manželky, která snad dokonce má ovlivňovat celé Strakonicko, včetně toho, jak policie řešila spory v rodině a má mít na svědomí i nedobrou pracovní posudek na odvolatele od firmy STRAKON. Přes starostu (č.l. 373) a místostarostu, kteří měli odvolatele pomluvit ve [REDAKCE] či po sousedech. Až po odvolatelovu vlastní matku, která měla cíleně působit k jeho zničení tím, že platila poškozenou. Tento obraz je však vysoce nereálný, motivačně chabý a svědčí pro to, že obžalovaný má tendence hledat emoční náboj tam, kde není a přeceňovat svou vlastní důležitost.
25. Okresní soud důvodně vyšel z výpovědi poškozené i stran zajištěného konopí. I v této otázce její verze zapadá do výpovědi dalších osob o tom, že obžalovaný je dlouholetým kuřákem marihuany. To zmiňují nejen jeho rodinní příslušníci (matka [REDAKCE], ale i jeho kamarádi či známí [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dokonce i osoby tzv. zvenčí (starosta [REDAKCE] místostarosta [REDAKCE] sousedka [REDAKCE] referovaly o přinejmenším nestandardním chování obžalovaného, které lze právě intoxikací drogami dobře vysvětlit. Z tohoto hlediska je více než logické, že právě obžalovaný měl jako dlouholetý kuřák marihuany zájem na svém samozásobitelství. Takový zájem naopak absentoval u poškozené. Jinak řečeno, nikdo jiný než obžalovaný neměl v daném místě motiv k pěstování a k výrobě marihuany.

26. Že šlo o cílené pěstování, včetně výrobní etapy drogy spočívající v sušení, pak lze vedle výpovědi poškozené dovozovat i z toho, kde předmětné konopí bylo zajištěno. Rostliny totiž byly vydány z interiérů objektů statku, kam sotva mohly být zaneseny v rámci nějakého úklidu či jejich likvidace. To platí i o procesu jejich sušení, neboť i kdyby měly tzv. usychat samy, nelze nalézt žádný (natož pak rozumný) důvod, pro který by k jejich usychání mělo docházet uvnitř domu, a nikoliv v místě, kde vyrostly. Pokud by totiž absentoval zájem na jejich zpracování, pak bylo daleko snazší nechat rostliny zaschnout či jinak zajít na místě jejich vzrůstu, a nikoliv je sklízet a přenášet do interiéru jen proto, aby tam samovolně uschly a byly vyhozeny. Obhajoba obžalovaného je navíc v tomto ohledu rozporuplná, neboť on na jedné straně odmítá své pěstitelství a zpracovatelství vypěstovaných rostlin, na druhé straně však v rámci své argumentace o absenci úmyslu vyrábět drogu tvrdí, že zajištěné rostliny sloužily ke zpracování na kuřivo obsahující látku CBD nikoliv THC.
27. Ani této obhajobě obžalovaného o pěstování rostlin s obsahem CBD okresní soud konzistentně s náhledem na odvolatelovu věrohodnost neuvěřil. Jednak ve zcela obecné rovině jde o dosti „oblíbenou“ výmluvu, jejímž účelem je zbavit se odpovědnosti za protiprávní jednání. Především však obžalovaný je zkušeným konzumentem a nelze věřit, že by mohl podlehnout nějakému omylu o vjemech a účincích, které při kouření svých výpěstků měl. Zatímco CBD nemá psychoaktivní účinky, u THC tyto přítomny jsou a nelze věřit, že takový vliv na svou osobu by obžalovaný nepostřehl. Psychoaktivní účinky odvolatelovy kuřácké vášně naopak neunikly osobám z jeho okolí, které popisovaly jeho nervozitu či roztěkanost v situacích, kdy si kuřivo musel odepřít. Také jeho až grafomanská produkce v SMS zasílaných kdekomu (matka, švagrová, místostarosta) svědčí o zřetelných účincích kuřiva. Hypotetický omyl obžalovaného je také takřka vyloučen i tím, že drtivou většinu zajištěných výpěstků tvořilo toxikomanické konopí. Představa – že obžalovaný prahnoucí po pěstování konopí s CBD byl oklamán nejen při vjemu z konzumace, ale eventuálně dodavatelem sadby, popř. někým, kdo s mlhavou motivací zaměnil jím objednané konopí s CBD za konopí s THC, anebo dokonce, že neznámým technologickým či botanickým procesem došlo k takové mutaci, že z pěstovaného konopí s CBD nakonec vyrostlo konopí s THC – stojí mimo realitu. Namítá-li v této souvislosti obžalovaný, že pro jeho verzi o pěstování konopí s CBD svědčí to, že policistům předal konopí s nízkým obsahem THC, pak je třeba upozornit, že konopí s nízkým obsahem THC – tj. stopy č. 13 a 14 – vydala manželka obžalovaného (viz č.l. 51), zatímco obžalovaný sám vydal vždy jen konopí toxikomanické s koncentrací THC přesahující 1 %. Podrobnosti vyplývají z následující tabulky:

stopa č.	vydal	využitelná sušina (g)	koncentrace THC	THC (g)
1.		124,200	9,20%	11,426
2.		35,100	6,40%	2,246
3.		58,800	5,60%	3,293
4.		26,900	8,10%	2,179
5.		163,000	7,00%	11,410
6.		144,200	5,90%	8,508
7.		40,300	5,70%	2,297
9.		48,600	7,90%	3,839
10.		403,600	3,30%	13,319
11.		463,000	11,50%	53,245
12.		77,800	8,30%	6,457
13.		118,200	0,40%	0,473
14.		126,600	0,30%	0,380
15.		118,500	8,70%	10,310
16.		97,000	3,10%	3,007
	celkem	2 045,800		132,389
	z toho netoxikomanické konopí	244,800		0,853
	toxikomanické konopí	1 801,000		131,537

28. Okresní soud pak provedením úplného dokazování a náležitým vyhodnocením provedených důkazů zjistil úplně a správně skutkový stav věci. Ten rovněž patřičně **právně kvalifikoval** a i v tomto ohledu lze odkázat na příslušnou pasáž napadeného rozsudku.
29. K přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí lze doplnit, že agresorství obžalovaného sice nedosáhlo té intenzity, kdy oběť by byla zcela paralyzována a vydána na milost i nemilost násilníka. Poškozená se tak v závěrečné etapě kritického soužití svedla do jisté míry alespoň verbálně ohrazovat proti chování obžalovaného. Přesto však nedošlo k rozrušení hranic mezi obětí na straně jedné a agresorem na straně druhé, ani k prolínání či výměně těchto pozic. To je dobře patrné nejen z výpovědi poškozené, ale nakonec i z vyjádření nezletilé [REDAKCE] jak před svou tetou [REDAKCE] tak před školní psychologkou. Nezletilé dítě zpravidla nesvede rozklíčovat jednotlivé detaily interakce mezi dospělými a vnímá tak především kostru či jádro takových interakcí. Pro nezletilé dítě věku malé [REDAKCE] se tak jednotlivé detaily konfliktních situací slévají do zjednodušeného obrazu vypovídajícího o rozložení sil ve vztahu, které dítě popisuje. Tento obraz pak ve vyjádření nezletilé [REDAKCE] obsahuje jasné kontury, v nichž obžalovaný je původce neklidu, ataků a problémů, zatímco poškozená nezletilé dceři takto neimponuje. Nelze proto souhlasit s odvolatelem, že role agresora a oběti by se měnily tak, že vzájemné jednání mezi obžalovaným a poškozenou by bylo na místě interpretovat pouze jako vzrušenější či hlasitější běžné rodinné hádky.
30. Takovou kategorizaci neumožňuje ani intenzita jednání obžalovaného vůči poškozené. V projednávaném případě šlo o mnohohrstevnaté jednání zahrnující jak ataky verbální či psychické, tak opakované ataky fyzické, vše na pozadí jistého ekonomického tlaku či obavy, kterou poškozená pocítovala v souvislosti s nejistotou při zajištění finančních potřeb rodiny. Jednání obžalovaného tak obsahovalo jak psychické deptání (ponižování, nepřiměřená kritika, vulgární urážky, výhrůžky), tak i opakované fyzické ataky hrubšího zrna. Ani jednu z těchto složek již přitom pro jejich intenzitu nelze pokládat za běžné doprovodné jevy partnerských hádek či neshod. A to tím méně, pokud dochází k jejich kombinaci, která představuje natolik zlé zacházení, že by je v podstatě každý průměrný jedinec pokládal za příkoří. Vliv takového chování se též odrazil na poškozené, u níž někteří rodinní příslušníci vnímali její ztrhanost, únavu, pohublost i psychické potíže (švagrová [REDAKCE] matka [REDAKCE]).
31. Nelze proto souhlasit s tím, že by se obžalovaný snad mohl domnívat, že jeho vymezování se vůči poškozené ona chápe jako pouhé dobře míněné rady do života. Měl-li být obžalovaný k apelům na poškozenou motivován snahou o co nejlepší péči o děti, pak z jejich fotografií se nepodává, že by vypadaly jakkoli zbědovaně. To pak nasvědčuje tomu, že kritické výhrady k péči o děti příliš reálný podklad neměly a tvořily spíše jen zdánlivě legitimizační oporu pro výpady obžalovaného vůči poškozené.
32. Takové zlé nakládání nebylo toliko epizodním jevem, ale trvalo po dobu, kterou správně vymezil prvostupňový soud. Odvolatel zde nedůvodně namítá, že okresní soud počátek stíhaného jednání pouze odhadl, neboť tento údaj zaznívá z výpovědi poškozené (viz č.l. 337) a pojí s k prvému fyzickému útoku ze strany obžalovaného na poškozenou. Fyzický útok v rámci domácího násilí pak zpravidla nebývá jeho prvotním prvkem, ale partnerská agrese většinou nastupuje plíživým postupným sešněrováváním poměrů, což teprve následně přerůstá do fyzického projevu. Okamžik prvního fyzického násilí coby počátek stíhaného skutku pak okresní soud stanovil pro obžalovaného nejpříznivějším možným způsobem. I znak určité trvalosti protiprávního jednání je tak zachován.
33. K drogovému deliktu okresní soud opodstatněně dospěl ke skutkovému závěru, že obžalovaný konopí pěstoval proto, aby je usušil a zpracoval ke kouření, tj. k toxikomanickému způsobu konzumace. Takový proces zpracování konopí totiž zakládá *výrobu* drogy, jak je zřejmé ze stanoviska Nejvyššího soudu Tpjn 300/2014. A to bez ohledu na to, že jde o výrobu drogy pro vlastní potřebu. Toto stanovisko bylo opakovaně předmětem přezkumu i Ústavního soudu (viz

usnesení III. ÚS 3660/15 a IV. ÚS 3462/2021), který jeho závěry vždy označil za srozumitelné a logicky konzistentní. Na tom, že obžalovaný vyráběl drogu nic nemění ani to, že část výpěstků byla zpracována na masti. To se jednak týkalo zcela marginální části produkce, a navíc dle poškozené i tento okrajový způsob využití výpěstků byl především zastíracím manévrem, jež pro případ odhalení měl zakrývat pravý důvod pěstování, tj. pěstování pro toxikomanické využití. S ohledem na množství toxikomanicky využitelné sušiny získané z obžalovaným započatého výrobního procesu drogy je pak po právu jeho jednání kvalifikováno podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť 1 800 gramů využitelné sušiny představuje *značný rozsah* drogy (stanovisko Nejvyššího soudu Tpjn 301/2013 ve spojení s rozhodnutím Nejvyššího soudu 15 Tdo 1003/2012).

34. Protože jednání obžalovaného vůči poškozené bylo natolik intenzivní, že poškozenou významněji omezovalo v jejím právu na rodinný život, nejsou na místě úvahy o subsidiaritě trestní represe, neboť uplatnění odpovědnosti obžalovaného podle jiných právních předpisů by nemělo kýžený nápravný potenciál. V případě drogového deliktu pak je úvaha o aplikaci zásady subsidiarity trestní represe již jen z povahy tohoto trestného činu nepřipadná.
35. Pochybení krajský soud neshledal ani ve výroku o uložených **trestech**. Okresní soud náležitě vážil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti projednávaného případu, nepřehlédl ani parametry drogové delikvence, která se projevila „toliko“ v rovině pachatele drogového deliktu a současně spotřebitele vyrobené drogy. Škodlivý následek tohoto jednání tak nepřerostl do prostoru otevřeného drogového trhu a nepůsobil vůči třetím osobám. Okresní soud tak opodstatněně sáhl k výchovnému trestu, který postačuje k tomu, aby si obžalovaný uvědomil závadovost svého počínání a do budoucna korigoval své chování. Tento efekt si lze dostatečně slibovat u podmíněného trestu kombinovaného s výrokem o konfiskaci vyrobené drogy.
36. Z popsanych podstatnych důvodů krajský soud odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i nespěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v nespěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

České Budějovice dne 19. 3. 2024

Ondřej Vítů v.r.
předseda senátu

Monika
Bukovská Digitálně podepsal
Monika Bukovská
Datum: 2024.03.27
09:56:25 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Bukovská

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonici rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. června 2024 samosoudcem JUDr. Tomášem Uldrichem

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ trvale bytem ██████████
██████████, okres Strakonice, adresa pro účely doručování ██████████ okres
Strakonice, ██████████

je vinen, že

I.

v době nejméně od března roku 2021 do 14. 7. 2022, v ██████████ okres Strakonice, v rodinném domě, kde bydlel a sdílel s poškozenou ██████████ narozenou ██████████ společnou domácnost, případně na přilehlých pozemcích a v přilehlých stavbách, opakovaně a se zvyšující se intenzitou fyzicky a slovně napadal svoji bývalou manželku poškozenou ██████████ a to zejména tak, že na ni křičel, nadával jí vulgárními výrazy, fackoval jí, strkal do ní, rozbíjel před ní věci, a takto například

- v březnu roku 2021 prováděl na střeše rodinného domu ██████████ přeskládání střešních tašek u střešního okna, přičemž poškozená ██████████ zametala na silnici šterk, řekl jí, že to dělá špatně, poškozená mu odvětila, že si to bude dělat podle svého, následně na ni začal vulgárně křičet, že po ní tu tašku hodí, ona mu odpověděla a on ve vzteku hodil na zem střešní tašku, která se na zemi rozbila, po chvíli se setkali u vstupních dveří, kde jí svým tělem zatarasil cestu a následně ji odstrčil tlakem na hrudník,

- dne 29. 4. 2022 požadoval po poškozené ██████████ pomoc při rekonstrukci podkroví, kdy ona mu sdělila, že nemá čas a dá mu pět minut svého času, načež na ni začal křičet a urážet ji vulgarismy a vyhrožoval jí slovy „zabiju tě, uříznu ti hlavu“, poté do ní

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

strčil, strhl jí brýle, několikrát ji udeřil fackami do hlavy a poté jí o hlavu rozbil plastové umyvadlo,

- dne 14. 7. 2022 v době od 11:15 hodin do 11:25 hodin po předchozím slovním sporu, nejprve poškozené [REDAKCE] bránil svým tělem v odchodu z koupelny, následně v kuchyni ji udeřil otevřenou dlaní zezadu do hlavy, kdy se poškozená udeřila čelem o kuchyňskou linku, poté utekla do ložnice své matky [REDAKCE] narozené roku [REDAKCE] kde se snažila zavolat o pomoc na policii, ale [REDAKCE] za ní přiběhl, strčil do ní a vytrhl jí telefon z ruky, ona si pak ze strachu lehla do postele a chtěla se chránit případnému útoku peřinou, přičemž jí [REDAKCE] vyhrožoval „rozbiju ti držku, vymlátím ti všechny zuby, že ti je už nikdo nedá do hromady“, a tímto svým jednáním způsobil poškozené pohmoždění – boulí na čele bez nutnosti lékařského ošetření,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

II.

v době nejméně od 27. 7. 2022 do 22. 8. 2022 opakovaně kontaktoval poškozenou [REDAKCE] a to buď osobně nebo prostřednictvím sms zpráv, které jí zaslal na její mobilní telefon, poškozenou navštívil minimálně ve dnech 27. 7. 2022, 28. 7. 2022 a 29. 7. 2022 na chirurgickém oddělení v Nemocnici ve Strakonici, kde byla hospitalizovaná kvůli chirurgickému zákroku, a takto jednal přes nesouhlas poškozené, a přestože se měl na základě předběžného opatření Okresního soudu ve Strakonici č. j. 104 Nc 6504/2022-21 ze dne 19. 7. 2022, doručené jeho osobě dne 19. 7. 2022, s platností do 22. 8. 2022, zdržet setkávání s navrhovatelkou, poškozenou [REDAKCE]

tedy

dopustil se opakovaného jednání, aby zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním,

III.

opakovaně v období nejméně od 11. 10. 2022 do 19. 1. 2023, zejména ve dnech 2. 12. 2022, 25. 12. 2022 a 2. 1. 2023, neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDAKCE] vlastníka domu čp. [REDAKCE] vstupoval do garáže náležející k budově čp. [REDAKCE] jež je součástí pozemku parc. č. st. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] za tímto účelem zničil zámek garážových vrat, a takto jednal, přestože na základě rozhodnutí Okresního soudu ve Strakonici, č. j. 104 Nc 6504/2022-157 ze dne 11. 10. 2022, kterým bylo rozhodnuto o prodloužení předběžného opatření Okresního soudu ve Strakonici č. j. 104 Nc 6504/2022-21 ze dne 19. 7. 2022, s platností do 19. 1. 2023, byl povinen nezdržovat se a nevstupovat do budovy čp. [REDAKCE] rodinný dům, jež je součástí pozemku parc. č. st. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] přičemž garáž je součástí tohoto domu,

tedy

jednak se dopustil opakovaného jednání, aby zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

IV.

v obci [REDAKCE] okres Strakonice

1) dne 22. 1. 2023 okolo 10:30 hod. neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDAKCE] vstoupil na oplocený pozemek parc. č. st. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] kde se u [REDAKCE] dožadoval předání klíčů od domu,

2) dne 25. 1. 2023 v odpoledních hodinách neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDAKCE] po odstranění řetězu zajišťujícího vjezdová vrata vstoupil do garáže náležející k rodinnému domu čp. [REDAKCE]

3) dne 26. 1. 2023 okolo 10:00 hod. neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDAKCE] vstoupil na oplocený pozemek parc. č. st. [REDAKCE] kdy zvonil u domovních dveří u domu čp. [REDAKCE]

tedy

pod body IV. 1) až 3) neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchal

pod bodem I. přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem II. přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku,

pod bodem III. přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku a pokračující přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

pod bodem IV. 1) až 3) pokračující přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně** odkládá na zkušební dobu **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 99 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** ochranné psychiatrické léčební v ambulantní formě.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že byl prokázán skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku, proto bylo rozhodnuto odsuzujícím rozhodnutím.
2. Obžalovaný [REDAKCE] (dále jen obžalovaný) k bodu I. obžaloby vypověděl, že celá věc se má opačně, naopak to byl on, kdo se stal obětí útoků a šikany ze strany poškozené. Z jeho strany se jednalo o obranné reakce na ataky, které byly vůči němu činěny ze strany poškozené. Vysvětlil, že se v červenci 2019 vrátil z nemocnice po dvou operacích slinivky, měl psychické problémy, léčili se u MUDr. Muchla. V té době potřeboval pomoc partnerky a celé rodiny. Místo toho čelil posměškům, pohrdáním, ústrkům, ignoraci, nekomunikativnosti a neúctě ke své osobě. V uvedeném období se musel o jakoukoliv

Shodu s prvopísem potvrzuje Marta Petrovcová.

součinnost a pomoc stále doprošovat. Není si vědom incidentu na střeše. Popřel, že by poškozené hodil střešní tašku. K incidentu, který se udál 29. dubna, uvedl, že ten den několikrát žádal poškozenou o pomoc při instalaci žaluzií, kdy byl odmítnut. Když se tak stalo znovu, vytekly mu nervy a vzal malé plastové umyvadlo a tímto umyvadlem poškozenou bouchnul do hlavy. Umyvadlo prasklo. Nezpůsobil žádné zranění. V té době se rozhodl, že vztah s poškozenou ukončí, situace byla nesnesitelná. Popřel, že by jí vyhrožoval, že jí rozbije držku a vymlátí všechny zuby. Důvodem, proč padla facka, bylo, že obdržel dopis od advokátky poškozené, ve kterém ho vyzývala, aby se odstěhoval, nařkla ho, že spáchal finanční podvod na syny a že bydlí neoprávněně v domě majitelky – poškozené. Vysvětlil, že pokud padla facka, tak k ní musel být důvod. Poškozená s ním nekomunikovala, proto 14. 7. jí dal facku právě v důsledku toho, že ho vyprovokovala. Rozhodně popřel, že by poškozenou jakkoli týral. Následně byl vykázán ze společného obydlí.

3. K bodu II. obžaloby vysvětlil, že poškozená plánovala operaci žlučníku. Ujistil ji, že jí bude se syny v nemocnici navštěvovat. Sám skončil v nemocnici s vážnou arytmií srdce, byl v ohrožení života z důvodu psychického selhání. V červenci byla poškozená hospitalizována v Nemocnici Strakonice. Dne 27. července, v den výročí jejich svatby, vzal syny a jeli poškozenou do nemocnice navštívit. Tehdy neřekla jediné slovo, že by si návštěvu nepřála. Vysvětlil, že neměl povědomí, že by ji v nemocnici nemohl navštívit, a to i přesto, že věděl o vydaných předběžných opatřeních. Celkem poškozenou navštívil třikrát, pokaždé požádal zdravotnický personál, zda ji může navštívit. Pokud by si to poškozená nepřála, mohla kdykoliv třeba zavolat policii nebo požádat zdravotníky, aby ho tam nepouštěli. Překvapilo ho, že po návratu poškozené z nemocnice z jeho návštěv udělali aféru. Co se týká SMS komunikace s poškozenou, ta byla vzájemná.
4. K bodům III. a IV. obžaloby uvedl, že dojížděl do garážového stání v [REDAKCE] kde renovoval starožitná kamna. Na začátku prosince potřeboval přehodit letní pneumatiky za zimní u svého vozu. Když přijel do [REDAKCE] poškozená tam vozidlo neměla. Pneumatiky byly v garáži a nebylo jiné řešení, jak se do garáže pro pneumatiky dostat. V garáži se nacházely pouze jeho věci. Oslovil proto kamaráda, který měl akuflex, a tím přerážnul malý kolíček pod vrata, kterým tato vrata byla zajištěná. Pneumatiky byly za vrata. Dodal, že neporušil zámek, pouze zaříznuv vysunutý kolíček. Po chvíli přijela poškozená se syny, měl z toho radost. Počítal s tím, že mu synové s přezutím půjdou pomáhat. Popřel, že by vůbec do garáže vstoupil, letní pneumatiky do garáže přesunuli synové. 25. 12. nakoupil dárky a společně se svou matkou, babičkou jeho synů je chtěli synům předat. Přijeli do [REDAKCE] prošli brankou ke dveřím a zazvonil. Přišli mu otevřít synové, měli radost, dárky si převzali. Ptal se synů, zda byli zkontrolovat vířivku, ti mu sdělili, že nikoliv. Vířivka byla instalována v garáži. Protože tehdy byly silné mrazy, chtěl ji zkontrolovat. Požádal proto syna, aby otevřel vrata a společně se synem šel do garáže vířivku zkontrolovat. Poškozená tehdy doma nebyla. Dodal, že následně 2. 1. v [REDAKCE] nebyl, tehdy byl v Německu. Vykázání skončilo 19. 1., proto si 20. 1. dojel na Policii ČR v Radomyšli pro klíče. Na policii mu řekli, že klíče jsou u soudu. Tam zjistil, že se zde klíče nenachází. Dne 22. 1. jel do [REDAKCE] a chtěl jít domů. Poškozená ho odmítla pustit dovnitř, proto odjel do [REDAKCE] na policejní stanici. Policisté poté přijeli do [REDAKCE] Poškozená ho i nadále odmítala pustit dovnitř, před policisty říkala, že si nepřeje, aby vstoupil do domu. Následně se od své obhájkyne dozvěděl, že jediné místo, kam nemůže, je právě dům. Do [REDAKCE] se vrátil 25., šel na zahradu a po chvíli si všiml, že přijíždí znovu policejní hlídka. Měl v plánu řezat dřevo, připravil si cirkulárku ke garáži. Vrata od garáže byla zajištěna vodítkem na psa. Protože se potřeboval dostat k zásuvce, vrtačkou odvrátil asi šest hliníkových nýtů, odkryl kus plechu a přestříhнул vodítko. Vše se událo za přítomnosti policie. Do garáže nevstoupil. Následující

den chtěl již dřevo přerezat, znovu však přijela policie. Za jejich přítomnosti znovu odklopil vrata od garáže a zapojil si v garáži kabel od cirkulárky. Policisté byli po celou dobu přítomni. Do [REDAKCE] přijel rovněž následující den, opětovně přijela policie. Šel na protější stranu pod přístřešek, kde se chtěl věnovat kompletaci schránky, přičemž během pěti minut za ním přišli dva policisté. Oznamili mu, že je zadržel, srazili ho na zem a za zády spoutali.

5. K dalším dotazům vysvětlil, že když vstupoval v lednu na pozemky v [REDAKCE] nevěděl, že pozemky nejsou jeho. Domnívá se, že je celoživotním vlastníkem těchto pozemků. Byl povinován paní [REDAKCE] zemřelou tchyní, která mu dovolila nemovitost přestavět se slovy, že „si s nimi má dělat, co chce, vždyť je to jejich“. Celou nemovitost také následně přestavěl. Vysvětlil, že soužití s poškozenou v posledních třech letech bylo harmonické, často je navštěvovali sousedé. Také k nim jezdili na návštěvu přátelé hudebníci. Všech těchto oslav se účastnila i poškozená, společně také grilovali. Popsal komplikovaný vztah pouze se svou sestrou. Do [REDAKCE] za nimi nikdy nejezdila, s poškozenou si však často telefonovala. Dodal, že poškozená do domu nepustila ani jeho matku, nepustila ji ani za jejími vnuky.
6. Poškozená [REDAKCE] (dále jen poškozená) vypověděla, že s obžalovaným se vzali v roce 1985, z jejich soužití se narodili dva synové, oba dva s mentálním postižením. V roce 2009 se rozvedli. Asi po roce a půl se jejich soužití obnovilo. V roce 2019 obžalovaný prodělal operaci, měl závažné onemocnění, po něm zůstal doma v invalidním důchodu, tehdy se začala stupňovat jeho agrese, léčil se na psychiatrii. Vznikaly konflikty, měl nepřiměřené a neadekvátní požadavky na syny. Kvůli tomu vznikaly mezi nimi rozpory. Sama syny bránila, v důsledku čehož docházelo k slovním urážkám, k výhrůžkám a posléze i k napadení. V roce 2020 začal dělat různé opravy na domě, vyžadoval pomoc synů, kteří na některé práce s ohledem na jejich handicap nestačili, proto docházelo mezi nimi k výrazným konfliktům. Od března 2021 došlo k větším slovním napadáním, např., když dával se syny tašky na střechu, ona zametala, křičel na ni, jak má zametat a následně jednu z tašek hodil. Často do ní strkal, zejména do hrudníku, doprovázel to slovy, že se s ním takhle nebude bavit. Zatarasoval jí cestu, aby nemohla projít, vyčítal jí různé věci. Pokud měla jiný názor než on, tak ji nazýval nevzdělaným blbcem či ignorantem. Tímto způsobem ji ponižoval. V uvedené období ji napadnul i fyzicky, kdy jí rozbil plastový lavor o hlavu, nafackoval ji. Před tímto datem jí pouze vulgárně nadával. Slovní napadání bylo velmi časté. Ke konci vztahu se tak stávalo skoro každý týden, většinou se to týkalo politických věcí či prací na domě. Když se tak z jeho strany dělo, byla v takovém afektu projevujícím se tak, že se se nešlo obžalovanému postavit, prostě jen poslouchala, jak na ni řve. Sama vůči němu nepoužívala vulgární výrazy ani ho nikdy nepraštila. Také rozbíjel věci, nejen střešní tašku, také koupelnové zrcátko či ovladač od televize.
7. Dne 29. 4. 2022 šla s plastovým lavorem ze zahrady, on ji požádal o pomoc. Pomoc mu odmítla, sama musela jít do práce, načež dostala od něj přednášku, jak se má chovat, začal ji urážet. Když se snažila odejít, dostala facku a rozbil jí o hlavu uvedené plastové umyvadlo. Při tom jí vyhrožoval, že jí zabije, uřízne hlavu. Jindy používal slova, že jí rozmlátí držku, vymlátí všechny zuby, že je nikdo nedá dohromady.
8. Vypověděla, že poté, co o ni rozbil plastové umyvadlo, šla za advokátkou, s její pomocí chtěla dosáhnout toho, aby se odstěhoval. V červenci se obžalovaný rozhodl koupit vířivou vanu. Sdělila mu, že ji nechce, že jí má odstranit. Doslova mu řekla, že si nepřeje, aby vířivou vanu instaloval, načež ji obžalovaný uhodil. Praštil ji tak, až se bouchla hlavou o kuchyňskou linku. Při tom strašně křičel, nadával, rozhodla se, že zavolá policii.

V koupelně jí zatarasil cestu, znovu na ni křičel. Šla za maminkou, odkud policii zavolala. Když zavolala policii z ložnice u matky, tak ji napadl a vyhrožoval, že jí vymlátí zuby, rozbije držku. Žádné zranění neměla. Posléze společně s advokátkou podala návrh na předběžné opatření.

9. Po vydání předběžného opatření soudem ji obžalovaný přes zákaz stále kontaktoval, psal jí denně esemesky, dojížděl do [REDAKCE] denně. Synové nechtěli vycházet z domu, byli proto stále v domě zavření. Stávalo se, že přijel i dvakrát denně, přestože byl od 14. července 2022 vykázan. Vykázání nakonec trvalo asi do 19. ledna. Když byla v červenci hospitalizována v Nemocnici Strakonice, tak ji obžalovaný navštěvoval, přestože si to vůbec nepřála. O syny se v době její hospitalizace starala teta a její sestra. Jemu řekla, že si nepřeje, aby za ní jezdili. Obžalovaný však byl v nemocnici skoro denně, přestože mu jasně řekla, že si to nepřeje. Když se probudila po operaci, on stál u ní společně se syny. Nechtěla dělat žádné scény, proto je znovu vyzvala, aby za ní nejezdili, aby šli pryč. Znovu zopakovala, že obžalovanému dala jasně najevo, že si nepřeje, aby za ní jezdil. Návštěvy neřešila se zdravotním personálem, nechtěla to každému říkat, aby tam obžalovaného nepouštěli. Za její hospitalizace tam byl asi čtyřikrát. Když byla propuštěna do domácího léčení, jezdil za ní do [REDAKCE] vstupoval tam, byl v garáži, kde uříznul zamykání, resp. zástrčku do země, která byla umístěna ve spodní části garážových vrat. Tuto odříznul a vyndal si z garáže pneumatiky. Následně garáž zajistila nejprve provázkem, který obžalovaný přetřhnul, a poté řetízem. Také pobýval často pod garážovým přístřeškem naproti, kde často leštil kamna. V lednu 2023 byl v [REDAKCE] opakovaně. Znovu přestříhl řetízek, který zajišťoval garážová vrata. Přivezl si pilu, chtěl s ní řezat dříví. Vždy zavolala policii. Vysvětlila, že garáž je součástí domu, dům je v jejím vlastnictví. Pod přístřeškem, který je umístěn naproti, byl denně, ale tam zřejmě být mohl. Stalo se také, že přišel až ke vchodovým dveřím, dožadoval se klíčů. Chtěl po synech, aby přinesli klíče, chtěl jít do kotelny. Také tam šel údajně kontrolovat jističe. V té době byla v práci. Po skončení vykázaní ho odmítla vpustit do domu, řekla mu, že se ho bojí.
10. Doplnila, že od obžalovaného dostala mnoho SMS zpráv. V jedné zprávě také bylo něco o střelbě. U incidentů byli většinou přítomni synové, nikdo další. Nakonec musela vyhledat i odbornou pomoc, navštívila Intervenční centrum ve Strakonících. Potvrdila, že sama v rozhodném období navštívila psychiatra doktora Muchla, chtěla po něm léky na spaní. Připustila, že jí obžalovaný pomáhal s péčí o matku. S její matkou měl normální vztah. V rozhodném období s obžalovaným pracovali i synové. Důvodem bylo, že museli a že se obžalovaného báli. Báli se jeho agresivního chování. Obžalovaný jim nadával, většinou staršímu synovi.
11. Dále k dotazu soudu výslovně uvedla, že osoby [REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE] tedy osoby z okruhu sousedů, přátel, kolegů a řemeslníků, kteří se příležitostně či sporadicky vyskytovaly v jejich domácnosti v [REDAKCE] nikdy nebyly přítomny žádnému konfliktu mezi ní a obžalovaným.
12. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že byla se synem po jeho propuštění z nemocnice v kontaktu každý den. Potvrdila, že si obžalovaný stěžoval, že mu poškozená odmítla připravovat dietní stravu, věděla také o tom, že začal dům v [REDAKCE] rekonstruovat. Také se jí zmínil, že po jedné z hádek po poškozené hodil lavor, že ho

vytočila, že už to nevydržel a dal jí facku, načež poškozená zavolala policii. Věděla od něj, že byl vykázaný, proto šel bydlet k ní. Obžalovaný má dobrý vztah se svými syny, domnívá se, že naopak poškozená si vymýšlí, aby syny od otce odtáhla. Potvrdila, že si chtěla po vykázaní s poškozenou promluvit. Ta ji nepustila dovnitř, proto odjela.

13. Svědek [REDACTED] vypověděl, že se dlouhodobě zná s obžalovaným i s poškozenou. Jejich vztah byl přátelský, vzájemně se navštěvovali. Časově to zařadil zhruba od roku 2011 do roku 2022. K jejich vztahu uvedl, že byl svědkem jak normálních událostí probíhajících v rodině, tak i nějakých hádek, nejednalo se však o nic, co by nebylo běžné. Protože byli přátelé, o jejich vztahu hovořil jak s poškozenou, tak s obžalovaným. Od poškozené se asi v roce 2022 dozvěděl, že se stupňuje verbální tlak ze strany obžalovaného na ni. Obžalovaný se mu svěřil a vysvětloval incident, při kterém poškozené dal facku. Sám nebyl svědkem ničeho, pouze se ještě doslechl o incidentu s lavorem. Věděl, že mezi obžalovaným a poškozenou existovaly názorové střety ohledně výchovy dětí, obžalovaný po synech často něco chtěl, naopak poškozená je spíše bránila. Měli velké rozepře ohledně očkování na covid, věděl od poškozené, že nesouhlasila s přestavbou půdy, říkala, že je to zbytečné, že dům mají i tak velký. Hodnotila to tak, že uvedené přestavby ke štěstí nepotřebuje. Potvrdil, že dostal nepříjemnou SMS zprávu od obžalovaného, a to poté, kdy pomáhal poškozené zařizovat záležitosti s jejím autem. Dokonce nepříjemné esemesky obžalovaný psal i jeho manželce.
14. Soud dále vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, z odvětví psychiatrie a psychologie MUDr. Jana Tučka, Ph.D., LL.M. a Mgr. Václava Šnorka. Z jejich znaleckého posudku a z výpovědí vyplynulo následující. Znalci dospěli k závěru, že obžalovaný v době spáchání trestného činu trpěl organickou poruchou osobnosti, tato porucha neměla žádný vliv na jeho rozpoznávací schopnosti, které jsou hodnoceny jako zachované. Uvedená porucha negativně ovlivnila jeho schopnosti ovládací, tyto byly podstatně sniženy. Znaleckým vyšetřením nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by se obžalovaný svého jednání dopustil pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek. Předepsané léky, které posuzovaný užíval, tzn. lék Cipralex v dávce 10 mg a Lyrica 2 x 75 mg byly v terapeutické dávce a neměly žádný vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Vzhledem k přítomnosti organické poruchy osobnosti znalci hodnotí pobyt posuzovaného na svobodě jako rizikový, lze očekávat, že i v budoucnu by se mohl dopouštět obdobného jednání, pro které je stíhán. Z tohoto důvodu znalci navrhli ochranné psychiatrické léčení v ambulantní formě.
15. Znalec Mgr. Václav Šnorek doplnil, že provedl psychologické vyšetření obžalovaného. Potvrdil, že u posuzovaného byla zjištěna závažnější psychopatologie ve smyslu organicity, organických změn, bylo zjištěno narušení emocí. V jeho chování nelze přehlédnout selhávání seberegulace. Jeho chování může být v určitých případech v konkrétní situaci nevhodné. Jeho schopnost anticipovat důsledky jednání je snižena. V jeho citovém životě je vidět oscilace mezi depresivními a hypomanickými stavy. Je třeba očekávat impulzivní reakce, frustrační tolerance je znatelně snižena, posuzovaný jedná pod vlivem bezprostředních pohnutek. Vnitřní svět posuzovaného je velmi bohatý, současně rovněž značně neuspořádaný. Dominuje orientace na vlastní potřeby a zájmy. V osobnosti jsou patrné narcistické rysy. Posuzovaný potřebuje respekt a ocenění. Na zpochybňování svých kvalit reaguje velmi intenzivně, v důsledku narušené seberegulace posuzovaný nemusí zvládat konfliktní situace. Ve srovnání s obecnou populací u něho snadněji dochází k vybavení agresivních vzorců chování, třebaže jinak je nastaven vůči druhým spíše přátelsky. V případě obžalovaného se jedná o středně těžký kognitivní deficit. Nejvíce postiženy jsou paměťové schopnosti, potom exekutivní funkce ve složce kontrolní.

Posuzovaný není schopen uvážit problémy ve zcela adekvátních souvislostech. Je schopen propojit jednotlivé aspekty na základě povrchových charakteristik. Jsou dotčeny také verbální schopnosti. Posuzovaný si drží všeobecnou informovanost a široký kulturní přehled. Původní úroveň intelektových schopností byla pravděpodobně nadprůměrná, nyní klesá k průměru. Stále disponuje relativně dobrým logickým úsudkem, který kompenzuje popsaná omezení. Posuzovaný tak vlastně může budít zdání, že na tom není vlastně špatně, ale některé schopnosti, o kterých hovořil, skutečně jeho fungování narušují.

16. Znalec MUDr. Jan Tuček, Ph.D., LL.M. uvedl, že v případě organické poruchy osobnosti se jedná o poruchu osobnostní, tzn. dochází k poruchám jednak v emoční sféře, dochází k poruchám v sociálních vztazích. Jsou narušeny i kognitivní schopnosti tak, jak bylo prokázáno u posuzovaného. U posuzovaného pravděpodobně k rozvoji poruchy došlo vlivem vážného onemocnění v roce 2019. U posuzovaného se tato porucha projevuje tím, že je zde výrazná sebestřednost, impulzivita, netolerance k názorům druhých osob, přesvědčení o své pravdě, byly zjištěny známky nadnesené nálady s řadou různých megalomaničtých nápadů a plánů. Obtížně korigoval své zájmy a kupoval řadu věcí jenom proto, že se mu líbily. Neuvažoval o jejich účelu, byl nekritický, mohl překračovat i společensky únosné hranice. Ohledně rizikového pobytu posuzovaného vysvětlil, že u posuzovaného dochází k narušení sociálních vztahů, tzn. v ohledu k druhým osobám převažuje upřednostňování svých zájmů, je zde poměrně výrazná impulzivita. Posuzovaný může jednat skutečně impulzivně, mohou se objevit obdobná jednání, pro která je vlastně v současné době stíhán, ať už to bylo vůči rodině nebo jiným osobám, se kterými by se mohl dostat do konfliktu. Stejně je dáno riziko, že by se mohl tento stav prohlubovat. Mohlo by dojít k prohlubování jednak kognitivního deficitu, který v době vyšetření byl středně těžký, mohlo by dojít i k narušení vlastně běžného fungování v životě. Potvrdil, že z psychiatrického pohledu posuzovaný nemusí být hospitalizován, míra rizika opakování jeho jednání by byla výrazně snížena tím, že by podstupoval ambulantní ochrannou léčbu, nikoli ústavní.
17. Soud dále provedl listinné důkazy.
18. Na č. l. 4-8 je založen protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace (rodinného domu čp. ██████████). Na č. l. 9-13 jsou založeny záznamy o vykázání obžalovaného policejním orgánem dne 14. 7. 2022 na dobu deseti dnů. Obžalovaný Mgr. ██████████ byl vykázán z domu čp. ██████████ včetně zahrady a bezprostředního okolí. Na č. l. 80 je založen úřední záznam policejního orgánu PČR SKPV Strakonice o tom, že dne 26. 1. 2023 byla vyslána hlídka do obce ██████████ kde u domu čp. ██████████ se nacházel obžalovaný a snažil se přes její nesouhlas kontaktovat poškozenu.
19. Na č. l. 160 je založeno odborné vyjádření psychologa Mgr. Michaela Studničky, ze kterého vyplynulo, že byl v říjnu 2022 přítomen podání vysvětlení osob ██████████. Psycholog uvedl, že ██████████ měl obtíže orientovat se v čase a prostoru, se zařazováním události do časové linie a s adekvátním přiřazováním událostí k vlastní zkušenosti nebo zkušenosti druhých, jeho odpovědi mohly být zkreslené či žádoucí. ██████████ se orientoval v čase i v prostoru, dokázal zařadit události do časové linie a jednoduchou formou popisovat prožité události. Emoční doprovod k popisovaným událostem lze hodnotit jako přiléhavý, dokázal vcelku přiměřeně odpovídat na uzavřené i otevřené otázky.

20. Na č. l. 180-182 jsou založeny přepisy SMS komunikace ze strany obžalovaného, obdobné zprávy jsou založeny i na č. l. 189-201 spisu. Na č. l. 202 je založena informace o pozemku parcelní číslo [REDAKCE] jedná se o parcelu stavební, na které je umístěn rodinný dům čp. [REDAKCE]. Vlastnické právo k této nemovitosti ve výpisu z katastru náleží osobě [REDAKCE]. Součástí výpisu je i katastrální mapa. Na č. l. 204-207 jsou založeny fotografie uvedené nemovitosti včetně okolí. Na č. l. 212-213 jsou založeny opisy SMS zpráv zaslanych ze strany obžalovaného poškozené [REDAKCE]. Jedná se o zprávy ze srpna 2022. Na č. l. 224-225 jsou založeny kopie záznamů o výjezdu Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje z 21. 5. 2021 a ze 14. 7. 2022, v obou případech se jedná o výjezdy záchranné služby k osobě [REDAKCE] jedná se o zdravotní indispozici - úzkostnou poruchu - v důsledku hádky s otcem. Na č. l. 226-229 jsou založeny úřední záznamy policejního orgánu Obvodního oddělení PČR Radomyšl ze dne 17. 7. 2022, 20. 7. 2022, 23. 7. 2022 a 25. 10. 2022. Ve všech případech se jedná o oznámení poškozené o tom, že byla různým způsobem kontaktována ze strany obžalovaného. Na č. l. 230-241 jsou založeny úřední záznamy policejního orgánu SKPV Strakonice, ze kterých vyplynulo, že policejní orgán byl dne 2. 12. 2022 kontaktován poškozenou s tím, že do [REDAKCE] se dostavil obžalovaný [REDAKCE] a to přes rozhodnutí o jeho vykázní. Stejně vyplývá z úředního záznamu ze dne 16. 1. 2023, ze dne 20. 1. 2023, ze dne 23. 1. 2023 a ze dne 26. 1. 2023. Na č. l. 247 je založena zpráva Intervenčního centra Strakonice ze dne 28. 7. 2022, z této zprávy soud zjistil, že poškozená [REDAKCE] je vedena v evidenci centra od podzimu 2021.
21. Na č. l. 286-288 je založeno usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 19. 7. 2022 č. j. 104 Nc 6504/2022-21, kterým bylo vydáno předběžné opatření týkající se osob – obžalovaného a poškozené. Obžalovanému byla uložena povinnost nezdržovat se v budově čp. [REDAKCE] která je součástí pozemku parcelní číslo [REDAKCE]. Bylo mu zakázáno vstupovat do budovy čp. [REDAKCE] a byla mu uložena povinnost zdržet se setkávání s poškozenou [REDAKCE]. Uvedené opatření trvalo do 22. 8. 2022. Obžalovaný jej převzal osobně dne 19. 7. 2022. Na č. l. 291-297 je založeno usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 11. 10. 2022 č. j. 104 Nc 6504/2022-157, kterým bylo rozhodnuto o tom, že doba trvání předmětného opatření nařízeného usnesením Okresního soudu ve Strakonici č. j. 104 Nc 6504/2022-21 ze dne 19. 6. 2022 se prodlužuje do 19. 1. 2023. Na č. l. 299-301 je založeno usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 18. 8. 2022, kterým bylo vydáno předběžné opatření týkající se obžalovaného, kterému byla uložena povinnost nezdržovat se v garáži budovy čp. [REDAKCE] na povinnosti obžalovaného nevstupovat do garáže budovy čp. [REDAKCE] v rodinném domě, jež je součástí pozemku parcelní číslo [REDAKCE]. Také mu byla uložena povinnost nevstupovat a nezdržovat se na zahradě parcelní číslo [REDAKCE] a byla mu uložena povinnost zdržet se nežádoucího obtěžování [REDAKCE]. Uvedené předběžné opatření dle usnesení trvá do 19. 9. 2022. Uvedené předběžné opatření bylo potvrzeno i rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích ve věci 19 To 1065/2022-77 (s výhradou, že zákaz vstupu do garáže byl nadbytečný, neboť garáž je součástí budovy čp. [REDAKCE], na které již předběžné opatření bylo vydáno).
22. Na č. l. 313 je zpráva MUDr. Vladimíra Muchla z Psychiatrické ambulance Strakonice, ze které vyplynulo, že obžalovaný je v péči této ambulance od srpna 2019, prvotně byla u něho diagnostikována generalizovaná úzkostná porucha. Stav z poslední doby však ukazuje, že se spíše jedná o bipolární poruchu. Pacient od roku 2019 užívá psychofarmaka nepřetržitě, aktuálně užíval Cipralex a Lyrica, kdy se jedná o antidepresiva a lék na generalizovanou úzkostnou poruchu a na úzkosti obecně. Na kontroly dochází pravidelně.

23. Na č. l. 316 je založen výpis z katastru nemovitostí, a to list vlastnictví [REDAKCE]. Uvedený výpis z katastru nemovitostí se týká stavební parcely [REDAKCE] jejíž součástí je rodinný dům čp. [REDAKCE] zahrady č. [REDAKCE] ostatní plochy č. l. [REDAKCE] trvalého travního porostu č. [REDAKCE] a ostatní plochy č. [REDAKCE] kdy se jedná o nemovitosti ve výhradním vlastnictví [REDAKCE].
24. Na č. l. 323 je založen rozsudek Okresního soudu ve Strakonících sp.zn. 8 C 205/2008 týkající se rozvodu manželství obžalovaného a poškozené. Na č. l. 326-330 jsou založeny barevné fotografie domu čp. [REDAKCE] včetně garáže, zahrady a detailů vstupu do domu. Na č. l. 341 je založena zpráva Úřadu práce ČR ze dne 30. 1. 2023, k tomuto datu byl obžalovaný veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 26. 7. 2022 do současnosti a v té době mu byla poskytována dávka v nemoci, nejvyšší cca 5 000 Kč měsíčně. Z výpisu z živnostenského rejstříku vyplývá, že obžalovanému byla ukončena živnost k datu 25. 7. 2022. Z ostatních důkazů dále vyplynulo, že nebyl u Městského úřadu ve Strakonících přestupkově postihován, je vlastníkem několika vozů, není proti němu vedeno exekuční řízení, žádný záznam neobsahuje opis z evidence přestupků, žádný záznam neobsahuje ani opis z evidence rejstříku trestů. Na č. l. 403-406 je založena podrobná propouštěcí zpráva týkající se obžalovaného z chirurgického oddělení Nemocnice České Budějovice ze dne 22. 7. 2019. Důvodem hospitalizace byla biliární akutní pankreatitida. Na č. l. 407 je založena kopie katastrální mapy nemovitosti čp. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE].
25. Na č. l. 469-483 je založen rozsudek Okresního soudu ve Strakonících ze dne 23. 10. 2023 č. j. 4 C 140/2022-393, kterým bylo rozhodnuto, že obžalovaný je povinen vyklidit nemovitosti, a to parcelní číslo [REDAKCE] jehož součástí je stavba čp. [REDAKCE] a parcelní číslo [REDAKCE] a parcelní číslo [REDAKCE] vše zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice pro obec [REDAKCE] zapsaných na LV č. [REDAKCE] a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Uvedeným rozsudkem bylo dále určeno, že obžalovaný je podílovým spoluvlastníkem s výší ideálního spoluvlastnického podílu ve výši jedné poloviny vzhledem k celku pozemku parcelní číslo [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE]. Na č. l. 484-485, 490-494 jsou založeny fotografie poskytnuté poškozenou týkající se údajného kontaktování, resp. porušení daného předběžného opatření ze strany obžalovaného. Na č. l. 562 je pak založena kopie lékařské zprávy z Všeobecné fakultní nemocnice v Praze z Psychiatrické kliniky týkající se obžalovaného. Z této zprávy vyplývá, že nálezy vyšetření obžalovaného nesvědčí pro kognitivní deficit.
26. Po provedeném dokazování nezbyvá soudu konstatovat než následující.
27. Obžalovaný Mgr. [REDAKCE] u hlavního líčení podrobně vypovídal. Vinu trestnými činy, které mu byly obžalobou OSZ ve Strakonících kladeny za vinu, subjektivně necítil, v rámci své výpovědi připustil drobné incidenty s poškozenou, při kterých tzv. „vypěnil pro absolutní nezájem a nechotu poškozené mu s čímkoli pomoci“. Připustil, že poškozené nafačkoval a udeřil ji plastovým lavorem. Rozhodně popřel jakékoli dlouhodobé týrání či psychické vydírání poškozené, naopak se snažil přesvědčit soud, že to byl on, komu bylo ze strany poškozené dlouhodobě ubližováno. Zvláště po jeho prodělané závažné nemoci v roce 2019. V případě porušování předběžného opatření vysvětlil, že pokud vstoupil do objektu, jednalo se o samostatnou garáž. Podle jeho názoru tím neporušil vydané předběžné opatření či tak učinil po souhlasu a vpuštění ze strany svého syna. Pokud je mu vyčítáno, že navštívil poškozenou při její hospitalizaci v nemocnici, pak to bylo po

předchozím oznámení, doprovázel syny při návštěvě matky. Nikdy ze strany poškozené nezaznělo, že tam nemá být. Vždy tam byl zdravotním personálem vpuštěn.

28. Uvedl, že když poškozené dal facku, byl rozrušen a vyprovokován dopisem, který obdržel od advokátky poškozené. Doslova uvedl, že v případě, že padla facka, musel k ní být důvod. V případě jednání popsaných pod bodem IV. Obžaloby potvrdil, že byl na pozemcích, domníval se však, že předběžné opatření již skončilo. Rozhodně z jeho podrobné výpovědi vyplynulo, že subjektivně vinu v žádné z trestné činnosti kladené mu za vinu, necítí, podle jeho názoru měl k takovému chování právo i důvod.
29. Oproti výpovědi obžalovaného stála výpověď poškozené, která rovněž podrobně popsala vzájemný vztah s obžalovaným. Uvedla, že chování obžalovaného se změnilo v roce 2019 po jeho návratu z nemocnice. Podrobně popsala postupné verbální napadání, psychický nátlak, který se stupňoval a byl stále častější. Popsala událost z roku 2021, kdy zametala šterk, obžalovaný na ni vulgárně křičel a ve vzteku po ní hodil střešní tašku. Později, když se setkali v domě, jí zatarasil cestu a tlakem ji odstrkoval. Také popsala konflikt z dubna 2022, kdy po ní požadoval pomoc při rekonstrukci podkroví a kdy mu sdělila, že nemá čas. Obžalovaný se rozčílil, křičel na ni, vulgárně ji urážel, vyhrožoval jí zabitím, strkal do ní, udeřil ji fackou a následně jí o hlavu rozbil plastové umyvadlo. Konečně popsala rovněž incident z července 2022 z dopoledních hodin, kdy jí bránil nejprve v odchodu z koupelny, poté ji udeřil, až se čelem praštila o kuchyňskou linku. Utekla proto do ložnice své matky, odkud se snažila zavolat pomoc. Obžalovaný přiběhl, strčil do ní, sebral jí telefon, vyhrožoval jí zmlácením, vyražením všech zubů. Poškozená popsala, že konflikty zpravidla vznikaly z důvodů rozdílných názorů na výchovu synů. Obžalovaný po nich chtěl činnost, kterou oni s ohledem na jejich mentální postižení nezvládali, snažila se je proto bránit. Vznikaly konflikty, které se postupem času stupňovaly. Rozhodla se vzájemný vztah ukončit, chtěla, aby obžalovaný opustil její nemovitost, nechtěla dál snášet nátlak a psychické týrání. Po posledním konfliktu byl obžalovaný policejním orgánem vykázán na dobu deseti dnů ze společné domácnosti, na její návrh mu byl předběžným opatřením vydaným Okresním soudem ve Strakonících zakázán vstup do domu čp. ■■■ v k. ú. ■■■ a byl mu zakázán jakýkoliv kontakt její osoby (do ledna 2023).
30. Poškozená také uvedla, že obžalovaný předběžné opatření nerespektoval, opakovaně ji kontaktoval prostřednictvím SMS zpráv (některé předložila), opakovaně ji navštívil při její hospitalizaci v Nemocnici ve Strakonících, a to přesto, že obžalovanému dala jasně najevo před hospitalizací, že si nepřeje, aby ji jakkoli kontaktoval, aby ji navštívil. Obžalovaný na to nedbal a nejméně ve třech případech ji navštívil. Vysvětlila, že nechtěla v nemocnici dělat žádný rozruch. Nebylo jí příjemné, aby zdravotnický personál, který se střídal, pokaždé instruovala, že nemá obžalovaného do její blízkosti pouštět, proto v danou chvíli nikoho nepožádala o pomoc. Opakovaně však dodala, že obžalovanému jasně dala najevo, že si nepřeje jeho návštěvy.
31. Konečně poškozená popsala i další ze strany obžalovaného nerespektování vydaného předběžného opatření nevstupovat do domu čp. ■■■ a přilehlých zahrad včetně příslušenství v období, kdy platilo předběžné opatření vydané Okresním soudem ve Strakonících. Opakovaně popsala, že v období od října do ledna 2023, tj. do skončení platnosti předběžného opatření, neoprávněně a bez souhlasu vstupoval zejména do garáže umístěné v budově čp. ■■■. Dokonce neváhal zničit zábranu, jejímž účelem bylo zabránit otevření vrat a konečně popsala, že po skončení trvání předběžného opatření, přestože obžalovaný jasně a zřetelně opakovaně věděl, že si nepřeje, aby vstupoval do jejího domu a na její pozemek, jehož byla výhradním vlastníkem, obžalovaný ani toto

nerespektoval a neoprávněně a bez jejího souhlasu vstoupil na oplocený pozemek parcelní číslo [REDAKCE] kde se nejprve 22. 1. dožadoval předání klíčů od domu. Následující dny, a to 25. 1. vstoupil do garáže, jež je součástí domu [REDAKCE] a kdy před tím odstranil řetěz zajišťující vjezdová vrata a následující den rovněž bez jejího souhlasu neoprávněně vstoupil na její pozemek parcelní číslo [REDAKCE] kdy zvonil u domovních dveří u domu čp. [REDAKCE]

32. Je nepochybné, že v případě trestné činnosti popsané pod bodem I. se zpravidla jedná o trestnou činnost páchanou tzv. za zavřenými dveřmi. Při těchto jednáních bývá přítomen pouze pachatel a oběť. Soud proto prováděl další důkazy, které by mohly potvrdit či vyvrátit jednu či druhou verzi. Soud měl k dispozici výpověď svědkyně [REDAKCE] matky obžalovaného. Tuto soud hodnotí pouze jako okrajovou. Sama potvrdila, že nikdy nebyla přítomna žádnému incidentu mezi obžalovaným a poškozenou, ani osobně nežila v obci [REDAKCE] vše věděla zprostředkovaně od svého syna (obžalovaného). Věděla o facce i zlomeném plastovém lavoru, i odmítavém postoji poškozené k potřebám obžalovaného. Soud měl dále k dispozici výpověď svědka [REDAKCE] jednalo se o dlouholetého rodinného přítele (obžalovaného i poškozené). Ani on nebyl přímým svědkem žádného incidentu. Od poškozené věděl o stupňujícím se verbálním psychickým tlaku na její osobu. Ze strany obžalovaného se mu dostalo vysvětlení, proč poškozené nafackoval.
33. Soud měl také k dispozici řadu listinných důkazů. Z této škály soud zmiňuje zprávu intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím, ze které vyplynulo, že poškozená řešila problémy s obžalovaným v centru od roku 2021, svěčovala se, že na ni obžalovaný křičí, dostala facku, obžalovaného se bála. S pracovníky intervenčního centra rovněž řešila skutečnosti, že i přes vykazání je obžalovaný často přítomen u jejího domu. Z listinných důkazů je rovněž nepochybné, a to především z výpisu z katastru nemovitostí, že dům čp. [REDAKCE] je ve výhradním vlastnictví právě poškozené, a to včetně přilehlých zahrad, konečně ke stejnému závěru dospěl i OS Strakonice ve věci sp.zn. 4C 140/2022, který dokonce obžalovanému uložil povinnost nemovitosti vyklidit. Součástí listinných důkazů je celá řada úředních záznamů policejního orgánu o jejich opakujících se zásazích v místě bydliště poškozené (ve dnech uvedených v popisech skutků), tedy na adrese [REDAKCE] jsou doloženy, a tedy součástí listinných důkazů je i řada SMS zpráv především ze strany obžalovaného zaslaných právě poškozené v době platnosti předběžných opatření. Součástí listinných důkazů jsou i předmětná usnesení Okresního soudu ve Strakonici, kterými byla vydávána předběžná opatření týkající se povinnosti obžalovaného se zdržet vstupu do domu čp. [REDAKCE] včetně přilehlých zahrad a garáže, která je součástí právě domu čp. [REDAKCE] a dále jeho povinnosti zdržet se jakéhokoli kontaktování poškozené.
34. Zásadní význam pro pochopení chování obžalovaného, pro posouzení pravdivosti jedné či druhé verze je dle názoru soudu znalecký posudek psychiatrický a psychologický znalců MUDr. Tučka a Mgr. Šnorka, které soud rovněž osobně slyšel. Z jejich závěrů jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný v době páchaní trestné činnosti trpěl organickou poruchou osobnosti, tato porucha neměla vliv na jeho rozpoznávací schopnosti. Negativně však ovlivnila jeho schopnosti ovládací, které byly podstatně sniženy. Znalci vysvětlili, že u obžalovaného je přítomné selhávání seberegulace, lze očekávat impulzivní reakce v chování obžalovaného, jedná pod vlivem bezprostředních pohnutek, v jeho osobnosti jsou patrné narcistické rysy, potřebuje respekt a ocenění. Snadněji u něho dochází k vybavení agresivních vzorců chování, třebaže je jinak nastaven vůči druhým spíše přátelsky. Je u něj přítomen středně těžký kognitivní deficit, projevuje se výraznou sebestředností,

impulzivitou, netolerancí k názorům druhým, přesvědčený o své pravdě. Obžalovaný interpretuje události tak, aby z toho nevycházel špatně, což on sám pro sebe potřebuje.

35. Po provedeném dokazování soud nemá pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil žalovaného jednání ve všech bodech obžaloby. Jeho počínání evidentně pramení z jeho osobnostních a povahových rysů. Obžalovaný trpí organickou poruchou osobnosti, která se právě projevuje v tom, že reaguje velmi intenzivně, nevhodně. Jeho schopnost anticipovat důsledky jednání je snižena. Je nutné u něho očekávat impulzivní reakce, frustrační tolerance je znatelně snižena, jedná pod vlivem bezprostředních pohnutek. Na zpochybňování svých kvalit reaguje velmi intenzivně, v jeho osobnosti jsou patrné narcistické rysy. Snadněji u něho dochází k vybavení agresivních vzorců chování. V důsledku zjištěné poruchy u něho dochází k narušení sociálních vztahů, tzn. v ohledu ke druhým osobám k upřednostňování svých zájmů, je zde poměrně výrazná impulzivita. Dokonce je nutné uvést, že uvedené povahové osobnostní rysy opakovaně předvedl i během hlavního líčení, kdy nedbal pokynů ze strany soudu, musel za každou cenu říct, co v daný okamžik považoval za vhodné, a to přesto, že v danou chvíli nebyl tázán či mu nebylo uděleno slovo. Opakovaně předvedl, že musí být tzv. „po jeho“ a dokonce na řadu otázek (v desítkách) si bezprostředně po jejich položení i sám odpověděl, tedy potřeboval slyšet přesně to, co chtěl, co očekával. Jeho chování je nevyzpytatelné, emotivní, impulzivní a sebestředné.
36. Soud tak uzavírá, že s ohledem na všechny provedené důkazy nemá pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil všech žalovaných jednání. Soud nemá důvod nevěřit poškozené [REDAKCE] že se obžalovaný choval tak, jak ona postupně popisovala a přesně jí popisované chování zapadá do zjištění uvedených znalců. Její verze je nepřímou podporována sdělením intervenčního centra, výpovědí svědka [REDAKCE] a celou řadu listinných důkazů – úředních záznamů policejního orgánu, prokazující zejména četné porušování předběžných opatření četností. Obžalovaný dal opakovaně najevo, že nemá žádný respekt z rozhodnutí soudu (předběžných opatření), těmto se evidentně nehodlal podrobit, jeho chování vždy směřovalo k tomu, aby to byl on, kdo je spokojen, aby bylo tzv. „po jeho“. Nebral v úvahu ani jednoznačné sdělení poškozené, aby nevstupoval do jí vlastněných nemovitostí, neváhal v takovém případě ani odstranit překážky, které ke vstupu měly zabránit. O tom, že si to poškozená nepřeje, prokazatelně věděl (nejen z vyjádření poškozené, ale i z výzvy její právní zástupkyně či z podstaty vydaných předběžných opatření).
37. V bodě I. obžalovaný týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí. V samotném popisu skutku je uvedeno delší období, nicméně i soud se přiklonil k právní kvalifikaci použité v obžalobě, neboť i soud zohlednil intenzitu a četnost závadového chování obžalovaného v tomto období. Přestože tedy uvedené období je vymezeno od března 2021 do července 2022, soud jednání obžalovaného kvalifikoval pouze v odst. 1 ustanovení § 199 trestního zákoníku, neboť jak je již uvedeno výše, byla zohledněna právě intenzita a četnost napadání poškozené ze strany obžalovaného.
38. V bodě II. a III. obžalovaný připouštěl, že se v tomto období s poškozenou setkal nejen při její hospitalizaci v Nemocnici ve Strakonici, ale i následně u domu v [REDAKCE] případně se u tohoto domu vyskytoval. Pokaždé své jednání omlouval tím, že přestože si byl vědom vydaných opatření, činil tak s vědomím poškozené či tak činil v době, kdy ona v domě nebyla přítomna. V této souvislosti soudu nezbývá než konstatovat, že se obžalovaný jednoznačně v bodě II. dopustil opakovaného jednání, kterým zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým mu byla uložena povinnost zdržet se

styku s návrhovatelem a navazování kontaktu s ním, v tomto případě s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný si byl velmi dobře vědom, že nesmí poškozenou jakýmkoli způsobem kontaktovat. Poškozená zcela jasně vypověděla, že obžalovanému dala opakovaně najevo, že si nepřeje, aby ji navštěvoval, přesto tak obžalovaný činil. Nic na tom nemění skutečnost, že poškozená nepožádala nemocniční personál, aby obžalovaný nebyl vpuštěn. Její vysvětlení, proč tak neučinila, je rozumné a logické. Jednáním v bodě II. Výroku rozsudku naplnil všechny znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku. Zbývá dodat, že přítomnost synů u nemocničního lůžky poškozené mohla zajistit jiná osoba, pokud by si to poškozená přála.

39. Rovněž v bodě III. se obžalovaný opakovaně dopustil jednání, kterým mařil rozhodnutí soudu o předběžném opatření (povinnost zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí). Obžalovaný si byl velmi dobře vědom vydaného předběžného opatření, jeho prodloužení a jeho trvání až do ledna 2023. Přesto nedbal a opakovaně vstupoval zejména do garáže, jež je nezpochybnitelnou součástí domu čp. [REDAKCE] ač si byl velmi dobře vědom, že tak činit nesmí. Navíc v této době mu ze strany poškozené jakožto výhradní vlastnice uvedených nemovitostí bylo dáno najevo, že si nepřeje, aby jakkoli vstupoval do domu či na její pozemek. Konečně z toho důvodu byla vydána i zmíněná předmětná předběžná opatření, přesto tak činil, dokonce neváhal k otevření části domu překonat překážku, jejímž účelem bylo právě zabránit vniknutí. Je nepodstatné, že se jednalo o přeříznutí nepatrné zástrčky. I toto jednání právě způsobilo naplnění znaků uvedeného přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť smyslem této zábrany bylo, aby se vrata od garáže samovolně neotvírala, aby zůstala zavřená a byly ochráněny věci umístěné právě v této garáži. Obžalovaný se v bodě III. kromě přečinu porušování domovní svobody znovu dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku, neboť nerespektoval vydané předběžné opatření Okresního soudu ve Strakonicih.
40. Obžalovaný v bodě IV., tedy v lednu 2023 opakovaně vnikl do obydlí jiného a při tomto činu překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí. Jednalo se o období po skončení trvání předběžného opatření. Obžalovaný si byl však velmi dobře vědom, že si poškozená jakožto výhradní vlastník nepřeje, aby jakýmkoli způsobem vstupoval do jejích nemovitostí či na její pozemky, obžalovaný tak v lednu 2023 učinil opakovaně, jak konečně vyplývá nejen z výpovědi poškozené, ale především z řady úředních záznamů policejního orgánu Obvodního oddělení PČR Radomyšl a Územního odboru SKPV Strakonice, které opakovaně zasahovaly v tomto období u domu čp. [REDAKCE]. Obžalovaný se v bodě IV. dopustil po právní stránce přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Není jakýchkoli pochyb, že v tomto případě obžalovaný překonal překážku, jejíchž účelem bylo zabránit vniknutí, tedy kdy obžalovaný svým jednáním vyvrtal, jak sám uvedl, část nýtek, vyhnul plech a přeřízl řetízek, kterým poškozená zajistila otevření těchto vrat.
41. Zbývá doplnit, že soud nedal prostor důkazním návrhům obžalovaného spočívajících ve znaleckém zkoumání poškozené ohledně její věrohodnosti a ve vlslechu svědků: [REDAKCE] [REDAKCE] a to pro jejich nadbytečnost. O věrohodnosti poškozené si soud mohl udělat obraz sám, neboť měl možnost ji osobně slyšet a vnímat nejen projev verbální, ale i nonverbální. Vše pak porovnat s ostatními provedenými důkazy. Na základě výše

uvedeného dospěl k závěru o věrohodnosti výpovědi poškozené, soud nezaznamenal žádné skutečnosti, které by ho vedly k opačnému závěru. Výpověď poškozené lze hodnotit jako spontánní, nenaučenou, její popis události byl zcela reálný. Soud rovněž nepřistoupil k výslechům výše uvedených osob, tj. osob z okruhu sousedů, řemeslníků či spolupracovníků. Žádná z těchto osob nežila ve společné domácnosti s obžalovaným a poškozenou, nacházely se tam pouze po nějaký krátký časový úsek (návštěva). Z výpovědi poškozené jednoznačně vyplynulo, že žádná z těchto osob nebyla přítomna jakémukoliv závadovému jednání ze strany obžalovaného, pokud se tímto způsobem obžalovaný choval, stalo se tak „za zavřenými dveřmi“ bez přítomnosti jiných osob (maximálně za přítomnosti synů s mentálním postižením). Jejich výslech by tak nepřinesl žádné významné skutečnosti pro rozhodnutí.

42. V této věci pak zůstávalo otázkou, jaký trest obžalovanému za jím spáchanou trestnou činnost uložit. Je nepochybné, že v tomto případě je nutné ukládat trest úhrnný, neboť se jedná o trest za více spáchaných trestných činů, soud proto ukládal trest podle pravidel stanovených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému rozhodně polehčuje jeho předchozí bezvadný život, nebyl nikdy soudně trestán, nebyl přestupkově postihován. Byť obžalovaný ve své výpovědi částečně připouštěl některá jednání kladenému obžalobou za vinu, subjektivně ani v jednom případě vinu nepocíťoval. Vždy to vysvětloval tím, že byl vyprovokován nebo k takovému jednání měl podle jeho názoru právo. Po zvážení všech skutečností (polehčujících i přitěžujících) dospěl soud k závěru, že v jeho případě není nutné ukládat trest přímo spojený s odnětím svobody, jak bylo obžalobou navrhováno. V jeho případě je ještě možné ukládat trest výchovný, tedy podmíněný. Soud tento uložil podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku v trvání dvanácti měsíců, výkon tohoto trestu pak soud podmíněně odložil na dobu dvaceti čtyř měsíců. Okresní soud se domnívá, že délka takto stanovené zkušební doby je dostatečná pro to, aby si obžalovaný uvědomil, že tímto způsobem se chovat nemůže, že zde existují určitá pravidla, která je každý povinen i třeba přes nesouhlas dodržovat a respektovat.
43. S ohledem na závěry znaleckého posudku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie soud obžalovanému uložil ochranné psychiatrické léčení, a to v ambulantní formě ve smyslu § 99 odst. 1 trestního zákoníku. Ze znaleckého posudku a především z výpovědi znalců je zřejmé, že uvedené ochranné léčení je v tomto případě zcela namístě, neboť v případě obžalovaného je dáno riziko, že by se obdobné jednání v budoucnu mohlo opakovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení; a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, nebo nemajetkové újmy

v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

Strakonice 13. června 2024

JUDr. Tomáš Uldrich v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. 11. 2024 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] t. č. bytem [REDAKCE] okr. Strakonice, pro přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1 tr. zákoníku a násl., o jeho odvolání a odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonicih proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 13. 6. 2024, č. j. 18 T 51/2023-630,

takto:

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] a státní zástupkyně se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným pod bodem I. přečinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem II. přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku a pod bodem III. přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku a pokračujícím přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, pod bodem IV. 1) až 3) pokračujícím přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a za tato jednání byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 24 měsíců. Dále mu bylo uloženo ochranné psychiatrické léčení v ambulantní formě ve smyslu § 99 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Podle skutkových zjištění prvostupňového soudu se obžalovaný trestných činů dopustil tak, že:

I.

v době nejméně od března roku 2021 do 14. 7. 2022, v [REDAKCE] okres Strakonice, v rodinném domě, kde bydlel a sdílel s poškozenou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] společnou domácnost, případně na přilehlých pozemcích a v přilehlých stavbách, opakovaně a se zvyšující se intenzitou fyzicky a slovně napadal svoji bývalou manželku poškozenou [REDAKCE] a to zejména tak, že na ni křičel, nadával jí vulgárními výrazy, fackoval ji, strkal do ní, rozbíjel před ní věci, a takto například

- v březnu roku 2021 prováděl na střeše rodinného domu [REDAKCE] přeskládání střešních tašek u střešního okna, přičemž poškozená [REDAKCE] ametala na silnici štěrk, řekl jí, že to dělá špatně, poškozená mu odvětila, že si to bude dělat podle svého, následně na ní začal vulgárně křičet, že po ní tu tašku hodí, ona mu odpověděla a on ve vzteku hodil na zem střešní tašku, která se na zemi rozbila, po chvíli se setkali u vstupních dveří, kde jí svým tělem zatarasil cestu a následně ji odstrčil tlakem na hrudník,

- dne 29. 4. 2022 požadoval po poškozené [REDAKCE] pomoc při rekonstrukci podkrovní, kdy ona mu sdělila, že nemá čas a dá mu pět minut svého času, načež na ní začal křičet a urážet ji vulgárismy a vyhrožoval jí slovy „zabiju tě, utřžu ti hlavu“, poté do ní strčil, strhl jí brýle, několikrát ji udeřil fackami do hlavy a poté jí o hlavu rozbil plastové umyvadlo,

- dne 14. 7. 2022 v době od 11:15 hodin do 11:25 hodin po předchozím slovním sporu, nejprve poškozené [REDAKCE] bránil svým tělem v odchodu z koupelny, následně v kuchyni ji udeřil otevřenou dlaní zezadu do hlavy, kdy se poškozená udeřila čelem o kuchyňskou linku, poté utekla do ložnice své matky [REDAKCE] narozené roku [REDAKCE] kde se snažila zavolat o pomoc na policii, ale [REDAKCE] za ní přiběhl, strčil do ní a vytrhl jí telefon z ruky, ona si pak ze strachu lehla do postele a chtěla se chránit případnému útoku peřinou, přičemž jí [REDAKCE] vyhrožoval „rozbiju ti držku, vymlátím ti všechny zuby, že ti je už nikdo nedá do hromady“, a tímto svým jednáním způsobil poškozené pohmožďení – bouli na čele bez nutnosti lékařského ošetření,

II.

v době nejméně od 27. 7. 2022 do 22. 8. 2022 opakovaně kontaktoval poškozenou [REDAKCE] a to buď osobně nebo prostřednictvím sms zpráv, které jí zaslal na její mobilní telefon, poškozenou navštívil minimálně ve dnech 27. 7. 2022, 28. 7. 2022 a 29. 7. 2022 na chirurgickém oddělení v Nemocnici ve Strakonicih, kde byla hospitalizovaná kvůli chirurgickému zákroku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Vomelová

a takto jednal přes nesouhlas poškozené, a přestože se měl na základě předběžného opatření Okresního soudu ve Strakonících, č. j. 104 Nc 6504/2022-21 ze dne 19. 7. 2022, doručení jeho osobě dne 19. 7. 2022, s platností do 22. 8. 2022, zdržet setkávání s nainvovatelkou, poškozenou [REDACTED]

III.

opakované v období nejméně od 11. 10. 2022 do 19. 1. 2023, zejména ve dnech 2. 12. 2022, 25. 12. 2022 a 2. 1. 2023, neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] vlastníka domu čp. [REDACTED] vstupoval do garáže náležející k budově čp. [REDACTED] jež je součástí pozemku parc. č. st. [REDACTED] za tímto účelem zničil rámek garážových vrat,

a takto jednal, přestože na základě rozhodnutí Okresního soudu ve Strakonících, č. j. 104 Nc 6504/2022-157 ze dne 11. 10. 2022, kterým bylo rozhodnuto o prodloužení předběžného opatření Okresního soudu ve Strakonících, č. j. 104 Nc 6504/2022-21, ze dne 19. 7. 2022, s platností do 19. 1. 2023, byl povinen nezdržovat se a nevstupovat do budovy čp. [REDACTED] rodinný dům, jež je součástí pozemku parc. č. st. [REDACTED] na adrese [REDACTED] okres Strakonice, přičemž garáž je součástí tohoto domu,

IV.

v obci [REDACTED] okres Strakonice

1) dne 22. 1. 2023 okolo 10:30 hod. neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] vstoupil na oplocený pozemek parc. č. st. [REDACTED] kde se u [REDACTED] dožadoval předání klíčů od domu.

2) dne 25. 1. 2023 v odpoledních hodinách neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] po odstranění řetězu zajišťujícího vjezdová vrata vstoupil do garáže náležející k rodinnému domu čp. [REDACTED]

3) dne 26. 1. 2023 okolo 10:00 hod. neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] vstoupil na oplocený pozemek parc. č. st. [REDACTED] kdy zvonil u domovních dveří u domu čp. [REDACTED]

3. Proti tomuto rozsudku bylo podáno odvolání jednak ze strany obžalovaného a jednak ze strany státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonících.
4. Obžalovaný ve svém písemném odvolání uvedl jako hlavní důvody, že mu bylo odepráno právo na spravedlivý proces, dále mu bylo odepráno právo se v plné šíři obhajovat, byl křivě obviněn, neprávem zadržen a neprávem vazebně vězněn, soudce byl podjatý, svědci žalující strany nepotvrdili skutkovou podstatu obžaloby, navrhované svědky obžalovaný soudce nepozval k vyjádření. Dále obsáhle doplnil, že je přesvědčen, že průběh soudních jednání byl manipulován soudcem v neprospěch obžalovaného a řízen z jeho strany velmi nevyváženě. Dle jeho názoru pak celý proces byl vystaven na zcela falešné konstrukci. Celý proces byl ze strany soudce veden nespravedlivě, kdy tento měl záměrně upozadovat právo obviněného na obhajobu, kdy byl dáván neúměrný prostor žalující straně. Měli být i tendenčně vybírání navrhovaní svědci, což mělo znevýhodňovat obžalovaného. Nikdy však nebyla ze strany žalující doložena existence a skutková podstata týrání nebo podobného jednání a chování obžalovaného. Tento výrok pak vnímá obžalovaný jako hrubou pomluvu – existence a dokonce tvrzení o stoupající intenzitě takového chování a jednání obžalovaného. Přístup soudu pak dokazoval soudce tak, že k zúčastněným a předvolaným se choval vstřícně, když do jejich vystoupení nezasahoval nebo jen velmi zřídka, naproti tomu pak vůči obžalovanému se choval arogantně, zaujatě, nepřátelsky, zakazoval mu klást připravené otázky a zvyšoval na něho hlas. Obžalovanému nebylo umožněno v plné šíři objasnit absurdnost a nelogičnost vznesených obvinění. Poukazuje na to, že v celém procesu prosakovalo zásadní nepochopení prodělané nemoci obžalovaného, kdy depresivní stavy a úzkosti, které prodělal v období července až října 2019 a byl již od listopadu 2019 stabilizován léky Cipralex a Lyrica, byly účelově zaměňovány se stavy expresivními. Měl být pozván ošetřující lékař MUDr. Vladimír Muchl, když soudní znalci jej navštívili ve vazební věznici ke dvěma hodinovým pohovorům přes mříž v cele. Dále poukazuje na přípravné řízení, kdy státní zástupce při soudním videopřenosu tvrdil, že spis je před dokončením, a to v době, kdy žalovaný ještě ani nebyl vyslechnut. Pokud na to obžalovaný upozornil, pak byl dodatečně vyslechnut ve vazební věznici. Uvádí, že upozorňoval na to, že poškozená, tedy paní [REDACTED] která v partnerském soužití v inkriminované době jednala v rozporu se sv. Pavlem a jeho Listům Efezským, kde sv. Pavel uvádí standardy chování páru manželství – partnerství, které se staly pravidlem i konzervativní normou. Namítá, že okresní soud v rozsudku urážlivým způsobem upozorňuje na

reakce obviněného při soudních jednáních. S jednáním u soudu a postupy soudce nemá obžalovaný žádné zkušenosti, neboť je bezúhonný, a pokud je křivě obviněn a slyší lži a výmysly, které jsou součástí vystoupení trvajícího dlouhou dobu, považuje za nutné se vyjadřovat aktuálně a přímo k uvedené lži a přímo ji vyvracet. Uvádí, že celý tento příběh je vymyšlený, vůbec si ho obžalovaný nepamatuje, a tak, jak je uveden, nedává logicky ani dějově smysl. Jednalo se o případ, kdy měl pracovat na střeše a partnerka údajně zametala štěrk na silnici. Napadá i znalce, kdy v rámci vystoupení soudních znalců padla celá řada nepravdivých informací u hlavního líčení, kdy celé jednání, resp. vyjádření trvalo 90 minut. Obžalovaný musel mít poznámkový sešit a vyvracet jeden nesmysl za druhým dalších 90 minut. Stejně manipulování s informacemi spatřuje obžalovaný i v rozsudku v posuzování vystoupení svědků, a to v případě posuzování vystoupení p. ██████████ nebo matky obžalovaného, paní ██████████. V těchto případech mu právě bylo znemožněno klást předem připravené otázky, stejně tak klást připravené otázky soudním znalcům. Namítá, že soudce Okresního soudu ve Strakoniciích neměl pravděpodobně vůbec ponětí o profesi výkonného umělce, kterým obžalovaný je. Musí ovládat své emoce, být natolik připravený, že si může dovolit z mnoha pohledů vystupovat na koncertech, v sálech Berlínské nebo Mnichovské filharmonie nebo vystupovat sólově nebo natáčet hudbu na CD. Do této profesní formy se žalovaný vlastním úsilím a s boží pomocí po těžké nemoci opět vrátil, vystupuje i sólově a je opět respektovaným instrumentalistou. Obžalovaný je bezúhonný občan, občansky i politicky angažovaný, je křivě obviněn z trestné činnosti, kterou nespáchal, a nespáchal se špiněním vlastního jména nebo pověsti svévolným jednáním státního zástupce nebo arogantním a manipulativním chováním a jednáním soudce. Dle jeho názoru pak obvinění byla zcela účelová a lživá. Soud zcela spolupracuje se státním zástupcem, přijal jeho konstrukt, jeho nepodložená obvinění, která byla a jsou ve zřejmém a přímém rozporu s dostupnými informacemi a aktuálními skutečnostmi o dlouhodobém i krátkodobém soužití partnerů – manželů ██████████ a ██████████ aktuálním zdravotním stavem obžalovaného. Obžalovaný pak namítá, že má dojem, že proces byl veden v duchu procesu padesátých let. Dle obžalovaného šlo o obvinění a odsouzení na objednávku. Proti chování a jednání soudce Okresního soudu ve Strakoniciích obviněný vznesl námitku – stížnost pro podjatost. Dále znovu namítá, že mu bylo odepřeno právo se v plném rozsahu obhajovat. Je přesvědčen, že byl křivě obviněn a že se žádné trestné činnosti nedopustil. Mimo jiné se pak musel kvůli špatnému zdravotnímu stavu z jednání u soudu omluvit. Obžalovaný cítí velkou společenskou újmu, že byl nezákonně zadržen a nezákonně a protiprávně vězněn ve vazební věznici. Uvádí, že partnerka obžalovaného ██████████ vyprovokovala incident, kdy po dlouhou dobu uplatňované pasivní agresivity partnerky dostala jediný pohledek, byla vytvořena kauza týrání osoby blízké, když předtím neuspěl s obviněním z domácího násilí na synech, kdy toto směřuje na státního zástupce. Obžalovaný pak 22. 7. 2022 podával na policii v Radomyšli výslovně trestní oznámení na poškozenou, policie jeho výslovný návrh odmítla a nepřijala ho jako trestní oznámení. Obžalovaný pak byl nelogicky v úhrnu na šest měsíců vykázán z místa svého trvalého bydliště, odtržen od rodiny, od svého domova, a po vypršení této neúměrné dlouhé doby mu bylo nadále znemožněno bydlet doma v místě svého trvalého bydliště, a to bez ohledu na jeho vážný zdravotní stav a invaliditu a jediný příjem z invalidního důchodu. Dne 22. 1. 2023, když se chystal obžalovaný po právu vejít do domu, bylo mu v tom bráněno partnerkou stojící za zamčenými dveřmi, byl vyměněný zámek u vstupních dveří. Policie nekonala a nenařídila paní ██████████ zpřístupnit žalovanému domov. 26. 1. 2023 pak byl obžalovaný zadržen v prostorách vlastního garážového stání a brutálně sražen dvěma policisty na zem, spoután s rukama za zády, takto převážen, zraněn a následně bez logického odůvodnění 10 týdnů ve Vazební věznici v Českých Budějovicích. Vzhledem ke zranění na pravé ruce, necitlivost dvou prstů, pak byl v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Dále namítá, že nebyli okresním soudem vyslechnuti svědci, které obžalovaný navrhoval, protože soudce byl zaujatý vůči obžalovanému. Pokud se týká hospitalizace poškozené v nemocnici, tak vzal vždy oba postižené syny za matkou do nemocnice, jak byli dohodnuti předem již v červnu 2022, a s květinou a občerstvením jí byli vyjádřit podporu pro chirurgický zákrok, kdy jí předtím obžalovaný

starostlivě rozmlouval operaci ve strakonické nemocnici. Pak upozorňuje na záchranu funkčnosti vřítky, která byla v přístavku. Dle jeho názoru stodola byla černou stavbou dědečka poškozené, není ani registrována na katastru nemovitostí, není z ní přístup do domu a s obytnou částí nesouvisí. Garáž nebyla nikdy zamykána. Převzetím pneumatik obžalovaný nespáchal žádný trestný čin, otvíral svoje vrata ve své garáži, vše si vybudoval a zaplatil sám. Poškozená pak neodmítala žádný pobyt obžalovaného a synů v nemocnici. Okresní soud překrucuje záporná vyjádření svědka [REDAKCE] a matky. Okresním soudem byl odmítnut požadavek ohledně psychologického a psychiatrického testu a vyšetření poškozené, tzv. „obětí týrání“ paní [REDAKCE]. Ohledně nepředvolaných svědků obžalovaný namítá, že tito byli připraveni vypovídat a rozhodně mohli vznést jasno do otázky soužití partnerů a do otázky charakterových a povahových vlastností obžalovaného a vyvrátili by tak obvinění a potvrdili nevinu obžalovaného. Dle obžalovaného pak na malé vesnici, kde se sousedi dobře znají, by existence týrání nešla utajit, hned by se o tom vědělo. Text rozsudku č.j. 18 T 51/2023-630 obžalovaný odmítá v plném rozsahu, je zcela vylhaný, tendenční a zmanipulovaný, vystavený na falešném obvinění, na falešné konstrukci. Obžalovaný dále ohledně poškozené uvádí, že tato se odmítla starat o těžce nemocného partnera a v podstatě mu odmítla i poskytovat dietní stravu. Ignorovala zhoršující se zdravotní stav a tento byl živ pouze z jogurtu a mandarinkového kompotu. Záměrně jej ignorovala, nenavštěvovala jej v ložnici a nereagovala na jeho zoufalé volání o pomoc. Dále uvedl, že když se loučil se životem a s ohledem na jeho vážný zdravotní stav, tak na poškozenou za účasti jednatele společnosti ITCL převedl všechny pohledávky u firmy ITCL, které dle obžalovaného činily 4 000 000 Kč, a současně jí pro případ úmrtí vyčíslil ceny všech hudebních nástrojů a starožitností v domě. Ohledně poškozené uvádí, že tato mu odmítla poskytovat stravu, připravovat dietní stravu a obžalovaný se stravoval dojídaním zbytků po tchýni, [REDAKCE] které poškozená stravu zajišťovala. Byl po návratu z nemocnice ze strany poškozené vystavován prvkům pasivní agresivity, poškozená byla odtažitá, označovala jej za blázna, simulanta a konfrontovala ho urážlivým způsobem s jeho rodiči a rodinou. Obžalovaný byl a je profesionální hudebník. Dále obžalovaný popisuje soužití s poškozenou, resp. její urážlivé a hanlivé výroky proti obžalovanému. I přesto, že to nebyl obžalovaný, který by jakkoliv ubližoval poškozené, ale ba právě naopak, tak následovalo vykazání na 10 dnů a bylo bezohledně prodlužováno až do 19. 1. 2023. Po této době má za to, že pohyb obžalovaného po pozemcích domu čp. [REDAKCE] byl oprávněný. Závěrem pak uvádí, že obžalovaný se stal obětí intrik žalujícího státního zástupce. Tento měl pracovat na objednávku společensky zdiskreditovat občansky a politicky aktivního obžalovaného a soudce Okresního soudu ve Strakonici mu v tom šel nepokrytě na ruku.

5. Státní zástupkyně v rámci svého odvolání, které směřovalo v neprospěch obžalovaného, a to do výroku o trestu, uvedla následující skutečnosti. Předně má za to, že trest, který byl obžalovanému uložen, je nepřiměřeně mírný. Není sporováno, že obžalovanému polehčuje obecná polehčující okolnost, a to jeho dosavadní bezúhonnost. Rovněž není pochyb o tom, že obžalovaný spáchal trestné činy ve stavu zmenšené přičetnosti, kterou si nepřivodil vlivem návykové látky. Obžalovaný v době, kdy páchal trestnou činnost, trpěl organickou poruchou osobnosti, která negativně ovlivnila jeho schopnosti ovládací, které byly podstatně sníženy. Naopak obžalovanému přitěžuje, že spáchal více trestných činů. Tyto měl páchat opakovaně, přičemž zcela nerespektoval vydaná předběžná opatření civilních soudů a rovněž absolutně ignoroval jemu sdělená obvinění v probíhající trestní věci a nadále v trestné činnosti pokračoval, kdy s ohledem na tyto skutečnosti pak byl vzat i do vazby. Státní zástupkyně má tedy za to, že je namístež uložit obžalovanému již nepodmíněný trest odnětí svobody a nikoli toliko trest výchovný, nespojený přímo s odnětím svobody. Varování obžalovaného v podobě postupných sdělování obvinění jeho osobě neměla žádného výchovného účinku a obžalovaný v té době v procesním postavení obviněného ve svém jednání vůči poškozené pokračoval, byť je zřejmé, že jeho schopnosti ovládnout se byly podstatně sníženy v důsledku duševní poruchy. Obžalovaný je v případě trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí jako nejprísnejšího trestného činu ohrožen trestní sazbou 6

měsíců až 4 roky trestu odnětí svobody. S ohledem na tyto skutečnosti je pak navrhováno uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody jakožto trestu úhrnného na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 6 měsíců.

6. Podle § 254 odst. 1 tr.ř., nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr.ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr.ř., mají-li však vytýkané vady původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud správnost takového výroku, na který odvoláním napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba mohla proti němu podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr.ř., jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.
7. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal krajský soud k odvolání obžalovaného a státní zástupkyně napadený rozsudek v celém rozsahu, přezkoumal rovněž řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
8. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že napadený rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal při zachování veškerých zákonných lhůt řádně hlavní líčení, v němž obžalovanému za přítomnosti jeho tehdejší obhájkyne poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem kladených mu za vinu, k důkazům o nich, a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva. V hlavním líčení soud prvního stupně také procesně řádným způsobem provedl veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, to v rozsahu nutném pro rozhodnutí dle § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy také patričním způsobem vyhodnotil a vyhověl tak požadavkům kladeným na něho ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Zjištěný skutkový stav rovněž náležitě právně vyhodnotil.
9. Krajský soud považuje za nutné zdůraznit, že hodnocení důkazů je výsostným právem nalézacího soudu, tedy soudu prvního stupně, který důkazy v převážné většině rovněž sám provádí a má tak pro jejich hodnocení nejlepší předpoklady. Odvolací soud může toliko přezkoumávat, zda hodnotící úvahy prvostupňového soudu jsou logické a nerozporuplné, a pokud tomu tak je, je hodnocením důkazů soudem prvního stupně vázán podle § 263 odst. 7 poslední věta tr. řádu.
10. Pokud krajský soud doplňoval dokazování, stalo se tak pouze listinnými důkazy, a to aktualizovaným výpisem rejstříku trestů obžalovaného, který je dosud bez záznamu. Dále byla státním zástupcem předložena listina, a to konkrétně záznam o zahájení úkonů trestního řízení ohledně přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit obžalovaný dne 23. 9. 2024 opět vůči poškozené [REDAKCE]
11. Dále poškozená prostřednictvím zmocněnkyně sdělila krajskému soudu, že obžalovaný v podstatě v jednání pokračuje, opětovně bylo podáno trestní oznámení s tím, že poškozená obžalovanému nepřeje nic špatného, nechce, aby byl vzat do vazby, ale pouze chce, aby mu byla uložena odpovídající léčba a tento si začal uvědomovat, co svým jednáním způsobuje. Byla doložena i pravidelná komunikace prostřednictvím WhatsApp, kdy se jedná o printscreeny, které jsou přílohou tohoto podání. Je evidentní, že obžalovaný neustále kontaktuje poškozenou, současně dále vstupuje neoprávněně na pozemky poškozené bez jejího souhlasu, a i přes výše uvedený zákaz a vydané pravomocné rozhodnutí Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 23. 10. 2023, č.j. 4 C 140/2022-393, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 7 Co 447/2024-496, kdy má mimo jiné uloženou povinnost vyklidit nemovitost čp. [REDAKCE]

██████████ tak k vyklizení nemovitosti opětovně nedošlo. S ohledem na tyto skutečnosti pak byl státním zástupcem předložen záznam o zahájení úkonů trestního řízení, jak je shora uvedeno.

12. Tyto listinné důkazy pak byly po jejich obdržení krajským soudem přeposlány všem účastníkům a poté provedeny v rámci veřejného zasedání.
13. Obžalovaný dále doložil, stejně jako v řízení před okresním soudem, seznam svědků, které chce vyslechnout, když se jedná o ██████████ syny obžalovaného a poškozené, ██████████
██████████ a dále opětovně zřejmě navrhuje přecíst výpověď již zemřelé svědkyně ██████████. K tomu krajský soud musí uvést, že svědek ██████████ byl vyslechnut a ohledně ostatních svědků je nutné konstatovat, že se jedná zejména o spoluobčany v rámci pobytu obžalovaného a poškozené v čp. ██████████. Jak již konstatoval okresní soud, předmětná jednání se odehrála mezi obžalovaným a poškozenou a ani jeden z těchto navrhovaných svědků nebyli přítomni jakémukoliv konfliktu a k věci tak v podstatě nejsou schopni se jakkoliv vyjádřit. Ani jeden ze svědků nebyl přímým účastníkem jakéhokoliv konfliktu, a jak správně zdůraznil okresní soud, jednání, ze kterého je obžalovaný viněn, se stává tzv. „za zavřenými dveřmi“ v nepřítomnosti dalších osob. Krajský soud dospěl k závěru, že výslechy těchto svědků jsou zcela nadbytečné a do věci by jejich výslech nepřinesl nic nového a podstatného. Krajský soud nezpochybnuje jejich věrohodnost, nicméně ohledně jednání obžalovaného vůči poškozené tito svědci nejsou schopni se vyjádřit, neboť nebyli přímými účastníky jednání obžalovaného, a pokud mají nějaké vědomosti či něco zaslechli, tak pouze zprostředkovaně.
14. Co se týká výslechu synů obžalovaného a poškozené ██████████ narozeného ██████████ a ██████████ je nutno zohlednit zprávu Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje na č.l. 162, když se jedná o odborné vyjádření o průběhu podání vysvětlení. ██████████ má diagnostikovanou středně těžkou mentální retardaci a není schopen práce. ██████████ má diagnostikovanou lehkou mentální retardaci a je schopen pracovního výkonu. Jak dále vyplývá z této zprávy, tak ██████████ nezvládl odpovídat na jednotlivé dotazy v podobě pojmenování všech místností v domácnosti, nebo kdy se popisovaná událost stala. Nedokázal rozlišovat své vlastní zkušenosti od zkušeností druhých. Odpovědi byly převážně jedno a dvouslovné nebo potvrzování ano, ne na uzavřené otázky. Na otevřené otázky dokázal odpovědět jen velmi zřídka. ██████████ je hodnocen tak, že neudržoval oční kontakt. Disponoval slabší slovní zásobou, ale přiměřenou výbavností. Řeč byla srozumitelná a dobře slyšitelná. Emoční doprovod byl během podání vysvětlení adekvátní k situaci. Zpočátku byla znatelná nervozita, kdy si mnul ruce, měl zrychlený dech a odpovídal rychle. U negativních incidentů byl zřejmý přiléhavý emoční doprovod v podobě rozladění a rozzlobení. V pozdějších částech podání vysvětlení byla patrná výpovědní nekonzistence, kdy ██████████ u jedné události obtížně rozlišoval mezi hypotetickými a reálnými událostmi, které se staly. S ohledem na tuto zprávu i krajský soud, stejně jako okresní soud vyhodnotil, že výslech těchto osob, tedy synů poškozené a obžalovaného, by byl zcela nepřiléhavý, a to zejména k postižení obou svědků. Navíc by byli opětovně zatěžováni oba tito svědci prožitými zážitky a je zcela evidentní, že v podstatě jsou velmi obtížně schopni popsat jednání, ne-li vůbec. Velmi špatně zařazují časové události a velmi špatně si vybavují a dávají dohromady sled těchto událostí tak, jak vyplynulo z této zprávy. S ohledem na to ani krajský soud nedospěl k závěru, že by bylo namíste tyto syny poškozené a obžalovaného vyslýchat a je zcela evidentní, že by to nemělo na rozhodnutí okresního soudu zcela žádný vliv.
15. Z tohoto důvodu krajský soud návrh obžalovaného na provedení všech svědků včetně obou synů s mentálním postižením jako nedůvodný zamítl.
16. Dále obžalovaný v rámci svého přednesu odvolání považoval za nutné sdělit jeden z hlavních nosných důkazů, a to je jeho samotná osoba s tím, že popsal své vlastnosti, a to v podstatě od

narození do současnosti včetně problémů, které mu byly činěny ze strany poškozené. Tento důkaz obžalovaný přednesl a je zaprotokolován v rámci jeho vyjádření.

17. Stejně tak další důkazní návrh byl obžalovaným přednesen, kdy opět se jednalo o důkaz jím přednesený a jednalo se o hodnocení poškozené, kterou naproti své osobě hodnotil velmi negativně a popsal, jaké útrapy a jaká příkoří mu měla poškozená v průběhu jejich soužití za 37 let způsobit, dělat, konat a činit. Tento důkaz je rovněž zachycen v rámci záznamu v protokolu o veřejném zasedání.
18. I přesto, že podání obžalovaného bylo velmi obsáhlé, dospěl krajský soud k závěru, že podanému odvolání ze strany obžalovaného nebylo možné vyhovět. K jednotlivým námitkám obžalovaného je nutné uvést, že tyto se nesou v duchu toho, že mu bylo odepráno právo na spravedlivý proces, bylo mu odepráno právo se v plné šíři obhajovat, s tím, že soudce byl podjatý. Je nutné uvést, že nic takového ze strany krajského soudu nebylo shledáno. Okresní soud vedl celé řízení precizně a procesně nebylo zjištěno jakékoli pochybení. Je zcela evidentní z protokolu o hlavním líčení, že obžalovaný dostal velké množství prostoru k tomu, aby se řádně vyjádřil k podané obžalobě, ke skutkům, které jsou mu kladeny za vinu, a i v podstatě ke každému důkazu. Stejně tak nemohla obstát námitka, že mu bylo zabráněno v podání jakéhokoli dotazu ke znalcům, když z protokolu jednoznačně vyplývá, že znalci byli slyšeni u hlavního líčení a na veškeré dotazy obžalovaného, kterých bylo nespočet, řádně odpověděli. Rovněž stvrdili své závěry znaleckého posudku. Rovněž právo na obhajobu nebylo ze strany okresního soudu jakkoli zpochybněno, jakkoli odepráno, naopak obžalovaný měl obhájce v rámci řízení před okresním soudem a opět nebylo zjištěno krajským soudem jakékoli pochybení, co se týče tohoto obhajovacího práva. Pokud obžalovaný opakovaně namítá podjatost soudce, tak i k tomu se již v rámci řízení před okresním soudem k jeho námitce vyjadřoval krajský soud, resp. rozhodoval o stížnosti obžalovaného proti rozhodnutí o tom, že soudce není vyloučen z projednávání této věci pro jeho podjatost, kdy byla stížnost krajským soudem zamítnuta. Rovněž nebylo shledáno jakékoli pochybení, resp. důvody, které by vedly k tomu, aby krajský soud ve věci rozhodl tak, že soudce Okresního soudu ve Strakonících projednávající tuto věc měl být ve věci podjatý a vyloučen.
19. Pokud jde o namítaný zjištěný skutkový stav, tak i k tomu krajský soud musí uvést, že okresní soud zjistil správně skutkový stav a provedl důkazy řádným způsobem a tyto i řádně vyhodnotil.
20. Okresnímu soudu nelze činit jakékoli výtky, pokud dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak bylo popsáno v podané obžalobě, když tuto obžalobu, tedy popis skutku, okresní soud v plném rozsahu akceptoval. Obžalovaný zcela své jednání popřel a v podstatě v rámci řízení před okresním soudem, ale i u veřejného zasedání před krajským soudem uváděl, že se jedná o pravý opak, tedy že on je obětí, nikoli že by měl někomu něco způsobit. Je sice pravdou, že připustil drobné incidenty, nicméně tyto incidenty, které zapříčinila a zavinila právě poškozená pro její absolutní nezájem a neochotu poškozenému s čímkoli pomoci, tak za to byla udeřena fackou a udeřena i plastovým lavorem. Nicméně se dle obžalovaného nejednalo o jakýkoli trestný čin a rozhodně popřel i dlouhodobé týrání či psychické vydírání poškozené. Naopak to byla poškozená, která jej psychicky a fyzicky týrala, zejména po jeho prodělané závažné nemoci. Okresní soud však jeho výpovědi neuvěřil a vycházel zejména z výpovědi poškozené, která detailně a podrobně popsala, jakým způsobem docházelo k jednání obžalovaného vůči její osobě. Popsala dlouhodobé neshody s tím, že chování obžalovaného se razantně změnilo právě v roce 2019 po jeho návratu z nemocnice. Od této doby se postupně verbální napadání a psychický nátlak stále stupňoval a byl častější. Poté popsala události, které jsou i v popisu skutku. K tomu je nutno uvést, že osoby, které jsou vystavovány dlouhodobému tlaku, dlouhodobému týrání, jak psychickému, fyzickému, tak tyto osoby velmi složitě a nepřehledně interpretují jednotlivé ataky. Vzhledem k tomu, že se jedná o dlouhodobý atak na takovéto osoby, tak jim jednotlivé události splývají a je velmi problematicky i časově zařadit tyto události a vymezit přesný časový úsek. Tak jak popsal okresní soud toto jednání se většinou stává za tzv. „zavřenými dveřmi“, kdy jednání není přítomna žádná další osoba a odehrává se to mezi dvěma osobami, tady v konkrétním

případě mezi obžalovaným a poškozenou. Nejen že poškozená popsala soužití, ale popsala i opakované porušování a nerespektování předběžných opatření tak, jak byly obžalovanému soudem uloženy, včetně jeho opakovaných návštěv a porušování těchto předběžných opatření, včetně jejich návštěv do nemocnice. Pokud obžalovaný argumentuje tím, že poškozená nedala nic najevo a ani nebyla proti tomu, že byl v nemocnici při její hospitalizaci, tak tato jednoznačně uvedla, že si toto nepřála, dala obžalovanému opakovaně najevo, aby ji nenavštěvoval, nekontaktoval a obžalovaný tak přesto činil. Velmi logicky vysvětlila, že nechtěla dělat v nemocnici zle, nechtěla si stěžovat ošetřujícímu personálu, aby vykazoval obžalovaného z nemocnice. Obžalovaný v tomto směru použil jako zástěrku návštěvy i jejich syny, a to i přesto, že věděl, že poškozená si nepřeje, aby jí právě obžalovaný jakkoli kontaktoval a navštěvoval. Rovněž poškozená popsala i nerespektování vydaného předběžného opatření nevstupovat do domu čp. ■■■ a přílehlých zahrad včetně příslušenství v období, kdy platilo předběžné opatření vydané Okresním soudem ve Strakoniciích, mělo se jednat o období od října 2022 do ledna 2023, tedy do skončení platnosti předběžného opatření. V bodu 1 měl okresní soud k dispozici i výpověď svědkyně ■■■ matky obžalovaného, která potvrdila, že nebyla přítomna žádnému incidentu, ale vše věděla zprostředkovaně od svého syna, tedy obžalovaného. Tento jí sdělil, že udeřil poškozenou, tedy facka a o zlomeném plastovém lavoru ji informoval také. Rovněž se zmínila o odmítavém postoji poškozené k potřebám obžalovaného. Z výpovědi svědka Martínka nutno uvést, že se jednalo o dlouholetého rodinného přítele, ale ani tento nebyl přímým svědkem žádného incidentu. Od poškozené věděl o stupňujícím se verbálním, psychickým tlaku na její osobu. Ze strany obžalovaného se mu dostalo vysvětlení, proč poškozené nafackoval. Okresní soud měl k dispozici listinné důkazy, zejména zprávu intervenčního centra, ze které jednoznačně vyplývalo, že poškozená řešila tyto problémy v tomto centru, a to již od roku 2021. Dále byly doloženy listiny, zejména z výpisu z katastru nemovitostí, kdy dům čp. ■■■ je ve výhradním vlastnictvím právě poškozené, a to včetně přílehlých zahrad. Konečně ke stejnému závěru dospěl i okresní soud ve věci sp.zn. 4 C 140/2022. V současné době je rozhodnuto i o povinnosti obžalovaného tuto nemovitost vyklidit. Soud měl k dispozici a správně i vycházel z řady opakujících se zásazích Policie ČR v místě bydliště poškozené, a to i ve dnech uvedených v popisech skutku. Dále byl spis doložen sms zprávami především ze strany obžalovaného včetně předběžných opatření vydaných Okresním soudem ve Strakoniciích. Je tedy evidentní, že okresní soud nevycházel pouze z výpovědi poškozené, ale že měl i řadu dalších důkazů, nejen výslech svědků, ale i listinné důkazy o tom, že obžalovaný se trestné činnosti opakovaně dopouštěl. Stěžejním bodem byl znalecký posudek, a to psychiatrický a psychologický znaleců Mgr. Tučka a Mgr. Šnorka. Jak již shora uvedeno tyto okresní soud slyšel, tyto znalci stvrdili své závěry, podrobně popsali své závěry, ke kterým došli a posléze i k dotazu obžalovaného zodpověděli veškeré dotazy, které obžalovaný znalcům směřoval a uváděl. Je nutné uvést, že obžalovaný dle závěrů znaleckého posudku v době páchaní trestné činnosti trpěl organickou poruchou osobnosti, tato porucha neměla vliv na jeho rozpoznávací schopnosti. Negativně však ovlivnila jeho schopnosti ovládací, které byly podstatně sniženy. Znalci vysvětlili, že u obžalovaného přítomné selhávání seberegulace, lze očekávat impulzivní reakce v chování obžalovaného, jedná pod vlivem bezprostředních pohnutek, v jeho osobnosti jsou patrné narcistické rysy, potřebuje respekt a ocenění. Snadněji u něho dochází k vybavení agresivních vzorců chování, třebaže je jinak nastaven vůči druhým spíše přátelsky. Byl zjištěn středně těžký kognitivní deficit, který se projevuje výraznou sebestředností, impulzivitou, netolerancí k názorům druhých, přesvědčení o své pravdě. Obžalovaný interpretuje události tak, aby z toho nevycházel špatně, což on sám pro sebe potřebuje. K tomu je nutné uvést, že i takto se prezentoval po celý průběh řízení u okresního soudu včetně jeho podání, a i takovéto chování v podstatě předvedl a činil tak u krajského soudu. Pokud okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil jednání, nelze mu nic vyčítat, i krajský soud je toho názoru, že jeho jednání pramenilo z jeho osobnostních a povahových rysů. Jak již bylo shora uvedeno, trpí organickou poruchou osobnosti, která se projevuje právě v tom, že reaguje velmi intenzivně až nevhodně. V kontextu

tohoto znaleckého posudku není důvod nevěřit poškozené, a i krajský soud si učinil náhled v tom smyslu, že poškozená vypovídala věrohodně, její verze odpovídá závěrům znaleckého posudku, je podporována i sdělením intervenčního centra včetně dalších důkazů, které okresní soud provedl.

21. Okresní soud správně došel k závěru, že v bodě 1 obžaloby obžalovaný týral poškozenou, tedy osobu blízkou, žijící s ním ve společném obydlí. Pokud okresní soud ponechal v popise skutku delší období a přiklonil se rovněž k právní kvalifikaci použité v obžalobě, tak s tímto v současné době k odvolání obžalovaného nelze nic jiného změnit, neboť i okresní soud zohlednil intenzitu a četnost závadového chování obžalovaného v tomto období. Stejně okresní soud kvalifikoval tak, jak v podané obžalobě jednání pouze dle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, když zohlednil právě intenzitu a četnost napadání poškozené ze strany obžalovaného a v podstatě k odvolání obžalovaného není možná změna právní kvalifikace, příp. krajský soud nedospěl k závěru, že by bylo namístě jakkoli precizovat popis skutku, když okresní soud akceptoval popis skutku včetně právní kvalifikace.
22. Ohledně bodu 2 a 3 podané obžaloby mj. obžalovaný připouštěl, že se v tomto období s poškozenou setkal nejen při její hospitalizaci v Nemocnici ve Strakonici, ale i následně v domě v [REDAKCE] příp. se zde vyskytoval. Činil tak v době, kdy ona nebyla přítomna, to pod různými záminkami. Okresní soud správně uzavřel, že v bodě 2 se dopustil opakovaného jednání, kterým zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým mu byla uložena povinnost zdržet se styku s poškozenou a navazování kontaktů s ní. Obžalovaný, přestože mu poškozená dala jasně najevo, že si nepřeje být kontaktována, a to jakýmkoli způsobem, přesto tak obžalovaný činil a toto porušoval. V bodě 2 naplnil všechny znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 2 tr. zákoníku. I v tomto ohledu lze přisvědčit okresnímu soudu, že přítomnost synů v nemocnici při hospitalizaci poškozené mohla zajistit jiná osoba, nicméně obžalovaný tak činil výhradně proto, aby prostřednictvím synů mohl a úmyslně navštěvoval poškozenou.
23. V bodě III se obžalovaný opakovaně dopustil jednání, kterým rovněž mařil rozhodnutí soudu o předběžném opatření, kdy se jednalo o povinnost zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí. Toto předběžné opatření včetně jeho prodloužení trvalo až do ledna 2023, přesto jej nedbal a opakovaně vstupoval zejména do garáže, jež je nezpochybnitelnou součástí domu čp. [REDAKCE] ač si byl velmi dobře vědom, že tak činit nesmí. Poškozená mu jasně dávala najevo, že si nepřeje, aby jakkoli vstupoval do domu či na její pozemek, neboť bylo vše ve výhradním vlastnictví její osoby. Rovněž je zcela evidentní, že obžalovaný neváhal k otevření části domu překonat překážku, jejímž účelem bylo právě zabránit vniknutí. I toto jednání obžalovaného okresní soud správně kvalifikoval jako porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť smyslem této zábrany bylo, aby se vrata od garáže samovolně neotevírala, aby zůstala zavřená, a byly ochráněny věci umístěné právě v této garáži. V bodě III se rovněž obžalovaný dopustil opětovně maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 330 odst. 2 tr. zákoníku, neboť nerespektoval vydané předběžné opatření Okresního soudu ve Strakonici.
24. V bodě IV tedy v lednu 2023 obžalovaný opakovaně vnikl do obydlí jiného a při tomto činu rovněž opětovně překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránění vniknutí. Je sice pravdou, že v tomto se jednalo už po období skončení trvání předběžného opatření, nicméně poškozená dala jasně najevo obžalovanému, aby nevstupoval jakýmkoli způsobem do její nemovitosti a na její pozemky. Obžalovaný tak v lednu 2023 učinil opakovaně a zde je nutné podotknout, že zde byla i účastna policie. Rovněž i zde se obžalovaný dopustil přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kdy není jakýchkoli pochyb, že v tomto případě obžalovaný překonal překážku, jejíchž účelem bylo zabránit vniknutí, kdy obžalovaný svým jednáním vyvrtil, jak sám uvedl, část nýtů, vyhnul plech a přeřízl řetízek, kterým poškozená zajistila otevření těchto vrat.
25. K tomu je nutné uvést, že v dané věci byl obžalovaný propuštěn z vazby, a to krajským soudem, kdy mj. pak jako náhrada vazby byly uloženy obžalovanému instituty nahrazující vazby, a to, že byl

přijat písemný slib obviněného, dále byl vysloven dohled probačního úředníka nad obviněným a uložena předběžná opatření, tedy zákaz styku s určitými osobami podle § 88c písm. a) tr. řádu a zákaz vstupu do obydlí podle § 88c písm. b) tr. řádu, konkrétně bylo obviněnému zakázáno jakékoli kontaktování nebo vyhledávání poškozené [REDAKCE] a to i prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo jiných obdobných prostředků. Dále byl obviněnému zakázán vstup do obydlí v budově čp. [REDAKCE] rodinný dům, jež je součástí pozemku parcela č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] zdržovat se v tomto obydlí a jeho bezprostředním okolí včetně pozemků parcelní číslo [REDAKCE] zahradu v k.ú. [REDAKCE]. Posléze byl okresním soudem zrušen pouze dohled probačního úředníka jako nadbytečný, nicméně tato další opatření vazbu nahrazující nad obviněným pak byla stále v platnosti, v podstatě až do rozhodnutí krajského soudu.

26. Pokud obžalovaný namítal ty skutečnosti, že si zde chodil pro věci nutné pro jeho potřebu, ať už se jednalo o zimní kola, příp. další věci, bylo vhodné, příp. nutné kontaktovat právě poškozenou, domluvit si s ní termín, nicméně obžalovaný takto nečinil, činil tak ve chvíli, kdy nebyla poškozená doma, v její nepřítomnosti za použití smyšlených historek. Obžalovaný měl možnost za součinnosti např. policie tuto kontaktovat a odvézt si své věci naráz, kdy dozajista by mu poškozená tyto věci vydala. Obžalovaný tak ale neučinil a v podstatě si postupně, kdy se mu zamlulo, chodil pro různé věci a tyto pak zdůvodňoval různými smyšlenými historkami.
27. Je nepochybné, že obžalovaný se dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu a okresní soud pak v tomto směru nepochybil, pokud uznal obžalovaného vinným tak, jak shora uvedeno v bodě I, II, III a IV podané obžaloby.
28. Pokud jde o uložený trest, ani zde neshledal krajský soud jakékoli pochybení. Stejně jako okresní soud, kdy krajský soud se ztotožnil s názorem soudu I. stupně, o nutnosti ukládat v daném případě trest. Zabýval se i otázkou přiměřenosti, druhu a výměry trestu, které zvolil okresní soud. Ani zde nelze okresnímu soudu činit žádných výtek, neboť soud I. stupně náležitě zohlednil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti projednávaného případu a jím uložený trest nelze mít za nepřiměřeně přísný či snad dokonce nezákonný. Správně v daném případě ukládal trest úhrnný, neboť se jednalo o trest za více spáchaných trestných činů a okresní soud je správně uložil dle pravidel ustanovených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Jak již shora uvedeno, tak obžalovanému rozhodně polehčuje jeho předchozí bezúhonný život, kdy nebyl nikdy soudně trestán a ani přestupkově postihován. Okresní soud po zvážení všech okolností shora uvedených i v jeho zdůvodnění ohledně uloženého trestu dospěl k závěru, že v daném případě není namístě ukládat obžalovanému trest spojený s přímým výkonem tohoto trestu jako trestu nepodmíněného. Okresní soud dospěl k závěru, že je namístě ukládat v současné době ještě výchovný, tedy podmíněný, a uložil obžalovanému trest v trvání 12 měsíců. Výkon tohoto trestu soud podmíněně odložil na dobu 24 měsíců. Krajský soud dospěl k závěru, že trest, který byl uložen obžalovanému okresním soudem je v daném případě trestem dostatečným, kdy lze konstatovat, že se jedná o osobu prvotrestanou a zejména pak okresní soud velmi citlivě a pečlivě zohlednil zejména okolnosti projednávaného případu, zejména následky. Je evidentní, že tyto následky nebudou mít a neměly pro poškozenou trvalé následky a nebyla jí způsobena extrémně závažná zdravotní či psychická újma. Z tohoto pohledu i krajský soud dospěl k závěru, že trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu je trestem příležitým. I s výměrou trestu jako takového, tedy 12 měsíců, se krajský soud ztotožňuje a ztotožňuje se i se zkušební dobou 24 měsíců.
29. Pro úplnost je nutné dodat, že pokud obžalovaný, a je evidentní, že z předložených listin u veřejného zasedání v jednání pokračuje, kdy neustále atakuje, kontaktuje poškozenou, která si to nepřeje, v současné době nerespektuje ani rozhodnutí o vyklizení nemovitosti, pak může nastat situace, že pokud obžalovaný bude takto i nadále jednat, může být případně dále trestně stíhán, případně odsouzen a pak by mohl být tento podmíněný trest odnětí svobody přeměněn v trest nepodmíněný a obžalovaný jej bude muset vykonat v příslušném typu věznice. Je tedy pouze na

obžalovaném, zda si vezme rozhodnutí soudu za své a prozatím mu uložený výchovný trest odnětí svobody bude respektovat či nikoli.

30. Pochybení nebylo shledáno ani na uložené ochranné psychiatrické léčení, neboť toto bylo uloženo v souladu se závěry znaleckého posudku ohledně obžalovaného, kdy znalci tyto své závěry stvrdili u hlavního líčení včetně doporučení o uložení ochranného psychiatrického léčení, a to v ambulantní formě. Okresní soud ve smyslu § 99 odst. 1 tr. zákoníku toto uložil a lze uvést, že i dle názoru krajského soudu, pokud obžalovaný bude toto ochranné psychiatrické léčení respektovat, bude se řádně dostavovat a podrobovat se léčbě, bude dostatečným pro jeho další fungování v rámci společnosti.
31. S ohledem na shora uvedené byla odvolání, a to obžalovaného a státní zástupkyně jako nedůvodná ve smyslu § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice 12. 11. 2024

JUDr. Jiří Šťastný v. r.
předseda senátu

Eva
Vomelová

Digitálně podepsal
Eva Vomelová
Datum: 2024.12.02
08:07:37 +01'00'